Rok 1911.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1911.

Nr. 93.

Rozporządzenie wykonawcze

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 1. lipca 1911 L. 3581/pr. do ustawy z dnia 22., grudnia 1910 Dz. u. p. Nr. 121 ex 1911 o zmianie liniowego podatku spożywczego w Krakowie.

Na mocy § 6. ustawy z dnia 22. grudnia 1910 Dz. u. p. Nr. 121 ex 1911 i rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 23. maja 1911 L. 34.983 wydaje się w celu wykonania tej ustawy następujące postanowienia:

Część pierwsza.

Obszar, na którym ustawa obowiązuje, bieg linii akcyzowej i rozmiary okręgu kontrolnego.

Obszar, na którym ustawa obowiązuje.

§ 1.

Wydana ustawą z dnia 22. grudnia 1910 Dz. u. p. Nr. 121 ex 1911 taryfa liniowego podatku spożywczego obowiązuje na każdoczesnym obszarze akcyzowym stoł. król. miasta Krakowa oznaczonym stosownie do § 1. tejże ustawy w drodze rozporządzenia.

Bieg linii akcyzowej.

§ 2.

Bieg linii akcyzowej odgraniczającej obszar akcyzowy stoł. król. miasta Krakowa ustanowiono w sposób poniżej podany i oznaczono tę linię przez ustawienie w odpowiednich miejscach biało i niebiesko pomalowanych słupów, z których każdy jest opatrzony napisem „Linia akcyzowa" i bieżącym numerem.

Linia akcyzowa rozpoczyna się w zachodniej części miasta na lewym brzegu Wisły w zachodnim kącie znajdującego się tam placu ćwiczeń pionierów (słup 1), biegnie, obejmując ten plac ćwiczeń wraz ze znajdującymi się tam budynkami, w kierunku północnym drogą polną aż do zaznaczonego bramą forteczną skrzyżowania się z gościńcem prowadzącym z Krakowa do Liszek, ciągnie się, przekroczywszy ten gościniec, wzdłuż drogi polnej aż do przepustu przechodzącego przez wał gościńca ze Zwierzyńca na Kopiec Kościuszki (słup 2), tu zwraca się na lewo, wspina się na tym gościńcu aż na szczyt wzgórza, na którym stoi Kopiec Kościuszki i ciągnie się dalej drogą polną, okrążając fort kopca Kościuszki, zrazu w kierunku zachodnim (słupy 3 i 4) następnie północnym, na skraju zarośli znajdujących się na północnym stoku wzgórza kopca Kościuszki (słupy 5 i 6) a potem ścieżką wśród pól uprawnych z pagórka na dół aż do figury przy drodze ze Zwierzyńca do Woli Justowskiej (słup 7), poczem tą drogą aż do zejścia się jej ze ścieżką wojskową biegnącą w kierunku zachodnim od Błoń.

Od tego punktu biegnie linia wspomnianą ścieżką wojskową w kierunku wschodnim aż do najbliższego żelaznego mostu na nowo uregulowanem korycie rzeki Rudawy (słup 8), a następnie lewym wałem ochronnym Rudawy aż do drugiego mostu żelaznego na tej rzece (słup 9).

Odtąd przyjmuje linia kierunek północny i biegnie, przechodząc po murowanym moście przez stare koryto Rudawy (słup 10), drogą wojskową ze Zwierzyńca do Łobzowa, aż do miejsca, gdzie droga ta natrafia na drogę gminną prowadzącą z Łobzowa do Zarzeki (słup 11).

Dalszy ciąg linii akcyzowej idzie za biegiem zdążającej ku zachodowi drogi gminnej z Łobzowa do Zarzeki aż do tego miejsca (słup 12), w którem odgałęzia się od niej na prawo zamknięta dla publicznego użytku nowa wojskowa droga kołowa. Tu przyjmuje linia kierunek północny, biegnie za wspomnianą co tylko drogą wojskową, przecina przy bramie fortecznej gościniec Łobzów-Bronowice małe i zachowując dalej kierunek północny spotyka się prawie pod kątem prostym z wałem kolei północnej (słup 13).

Od punktu zetknięcia się z linią kolejową biegnie linia akcyzowa dołem wzdłuż wału kolejowego, początkowo, t. j. aż do najbliższego przepustu (słup 14) południową, potem zaś północną jego stroną w kierunku najpierw wschodnim a następnie południowym aż do zetknięcia się z poczynającym się w blizkości Bastyonu Nr. IV. wałem fortecznym (słup 15).

Dalej idzie linia akcyzowa za wałem fortecznym a następnie zewnętrzną granicą Bastyonu Nr. IVa, aż do zetknięcia się (słup 16) z gościńcem Kraków-Prądnik czerwony (gościniec Warszawski). Linia przecina ten gościniec, okrąża położoną na prawo od drogi grupę domów z restauracyą zwaną „pod Czarnym Osłem" biegnąc wzdłuż zewnętrznego ogrodzenia tej grupy domów (słup 17), zwraca się ku wałowi fortecznemu, trafia go pod kątem prostym (słup 18) a przyjmując następnie kierunek południowy biegnie wzdłuż wału fortecznego aż do drogi Kraków-Olsza.

Stąd idzie ciągle w kierunku południowym wzdłuż wału fortecznego, łamiąc się dwukrotnie w kształcie kolana, aż do gościńca Kraków-Mogiła (słup 19).

Po przecięciu tego ostatniego gościńca idzie linia akcyzowa w kierunku południowym wzdłuż zewnętrznej granicy Bastyonu Nr. III. (słup 20) a następnie wzdłuż biegnącego zachodnią granicą zabudowanych parcel w Piaskach i Grzegórzkach dawnego wału miejskiego i idzie tym wałem, przecięta raz drogą Kraków-Dąbie a następnie torem kolei lokalnej Kraków-Kocmyrzów (słup 21), aż do rzeki Wisły (słup 22).

Od punktu zetknięcia się z Wisłą tworzy linię akcyzową lewy brzeg Wisły w górę rzeki aż do skały wapiennej naprzeciw ujścia Wilgi do Wisły (słupy 23 i 24)

Przy wspomnianej skale przekracza linia akcyzowa Wisłę w kierunku ujścia Wilgi (słup 25) i trzyma się z razu lewego brzegu Wilgi, następnie suchej granicy Zakrzówka i Ludwinowa a dalej znowu brzegu Wilgi (słup 26) aż do miejsca, gdzie trafia drogę wojskową prowadzącą przez Ludwinów, Zakrzówek i Dębniki (słup 27).

Od tego punktu ciągnie się linia akcyzowa w kierunku północnym drogą wojskową, względnie biegnącym wzdłuż niej wałem fortecznym, aż do zetknięcia się z prawym brzegiem Wisły (słupy 28, 29 i 30).

Potem przechodzi linia na lewy brzeg Wisły (słup 31) i biegnie wzdłuż niego, okrążając od północy i południowego wschodu dzielnice Półwsie zwierzynieckie i Zwierzyniec (słupy 32, 33 i 34), aż do tego punktu na placu wodnych ćwiczeń pionierów, od którego opisanie linii akcyzowej się poczęło.

Na ulicach i drogach leżących na linii akcyzowej stanowi tę linię zewnętrzna ich krawędź.

Granice okręgu kontrolnego.

§ 3.

Za okręg kontrolny (§ 2 ustawy) uznaje się przestrzeń leżącą między linią akcyzową opisaną w § 2 tego rozporządzenia i podaną poniżej wewnętrzną granicą okręgu kontrolnego; dla oznaczenia tej wewnętrznej granicy okręgu kontrolnego służą biało i niebiesko malowane słupy z napisem „Okręg kontrolny". Prócz tego będzie bieg tej granicy podany do publicznej wiadomości za pomocą ogłoszeń w urzędach akcyzowych ustawionych na linii akcyzowej (§ 5).

Wewnętrzna granica okręgu kontrolnego rozpoczyna się w zachodniej stronie miasta przy zetknięciu się lewego wału ochronnego nowo uregulowanego łożyska rzeki Rudawy z żelaznym mostem, znajdującym się w bliskości klasztoru Norbertanek na Zwierzyńcu (słup 1), biegnie w kierunku północno-zachodnim wzdłuż lewego wału ochronnego tej rzeki aż do najbliższego mostu żelaznego na niej (słup 2), a potem, zatrzymując ciągle kierunek północno-zachodni, prosto przez Błonia, a po skrzyżowaniu się z główną aleą (słup 3), przez plac wyścigowy ku ulicy Misyonarskiej, która aż do słupa 4 tworzy dalszą granicę okręgu kontrolnego. Następnie zwraca się granica ku zachodowi i idzie za drogą ku Zarzece aż do figury Matki Boskiej (słup 5), następnie ku północy i biegnie wzdłuż drogi do c. i k. szkoły kadeckiej w Łobzowie (słup 6), prostopadle do ogrodzenia tejże. W tem miejscu zwraca się na zachód i ciągnie się wzdłuż tego ogrodzenia aż do słupa 7, poczem przechodzi na prowadzącą w kierunku północnym drogę do przystanka kolejowego „Łobzów". Tą drogą biegnie aż do słupa 8 ustawionego na rogu ogrodzenia koszar artyleryi i ciągnie się dalej, częścią w kierunku wschodnim, częścią w kierunku północnym, łamiąc się kilkakrotnie, wzdłuż ogrodzenia koszar artyleryi i obrony krajowej w Krowodrzy, wzgiędnie wzdłuż drogi kołowej (słup 9, 10) aż do słupa 11, przy którym styka się z drogą Wrocławską. Dalej biegnie linia za tą drogą aż do Bastyonu Nr. III. (słup 12), następnie wzdłuż drogi kołowej okrążającej ten Bastyon (słupy 13, 14, 15), przecina linię kolejową Kraków-Podgórze-Bonarka, zbiega się z drogą Warszawską i dochodzi tą drogą aż do urzędu akcyzowego Nr. XVIII. (słup 16).

Od tego urzędu biegnie linia wzdłuż muru otaczającego cmentarz, dalej drogą Kraków-Olsza (słup 17) aż do bramy fortecznej (słup 18), a następnie wzdłuż ogrodzenia koszar artyleryi w Olszy aż do gościńca Kraków-Mogiła (słup 19). Tutaj zwraca się na zachód i co dopiero wspomnianym gościńcem okala od zachodu Bastyon V. aż do placu Aryańskiego (słup 20), przechodząc następnie na drogę wojskową ku Grzegórzkom, którą biegnie aż do zetknięcia się z ulicą Grzegórzecką (słup 21).

Dalej biegnie wewnętrzna granica okręgu kontrolnego kolejno ulicą Grzegórzecką, drogą prowadzącą do rzeźni i centralnej targowicy (słup 22), ulicą Podgórską (słup 23), lewym brzegiem Wisły aż do ulicy Gazowej (słup 24), ulicą Gazową, ulicą Trynitarską (słup 25), ulicą Krakowską (słup 26), ulicą Skawińską i lewym brzegiem Wisły aż do punktu na tym brzegu leżącego naprzeciw ujścia Wilgi (słup 27). Granica przechodzi potem na prawy brzeg Wisły i biegnie w kierunku prostym przez uprawne pola do figury Matki Boskiej (słup 28) stojącej w pobliżu urzędu akcyzowego Nr. XV. Zwraca się następnie w kierunku północno zachodnim i biegnie drogą kołową, przecinając linię kolejową Kraków-Podgórze-Bonarka, aż do miejskiej studni wodociągowej (słup 29), poczem w kierunku północnym wzdłuż drogi kołowej przez Zakrzówek aż do drogi polnej prowadzącej między domami Nr. 71 i 96 ku wschodowi (słup 30), którą to drogą dochodzi aż do punktu oznaczonego słupem 31. Tutaj przechodzi linia na ścieżkę prowadzącą obok „Dawnych stawów“ ku Dębnikom (słup 32, 33), przecina drogę kołową Dębniki-Pychowice i przekracza w punkcie oznaczonym słupem 34 Wisłę w kierunku ulicy Królowej Jadwigi (słup 35). Dalej biegnie wzdłuż tej ulicy aż do słupa 36 a następnie w kierunku zachodnim wzdłuż ulicy Kościuszki aż do mostu żelaznego przy klasztorze Norbertanek, gdzie jest ustawiony słup 1.

Część druga.

Ogólne postanowienia o liniowym podatku spożywczym.

Organa pobierające podatek.

§ 4.

Podatek spożywczy pobiera się albo przez organa państwowej administracyi skarbowej albo przez gminę m. Krakowa.

Dodatek do podatku od piwa, który ma się uiszczać w myśl uwagi do poz. 3 taryfy przy wyrobie piwa na obszarze akcyzowym, pobiera się zawsze przez państwowe organa skarbowe razem z państwowym podatkiem od piwa.

Jeżeli pobór podatku spożywczego poruczy się gminie m. Krakowa, wówczas stosunek tej gminy do administracyi skarbowej unormuje się osobnym układem.

Urzędy do urzędowej odprawy przedmiotów podlegających liniowemu podatkowi spożywczemu i urzędowe oznaczenie tych urzędów.

§ 5.

Do przeprowadzenia urzędowej czynności z przedmiotami wymienionymi w liniowej taryfie akcyzowej istnieją w tych punktach, przez które wolno wprowadzać na obszar akcyzowy przedmioty podlegające podatkowi, dalej na położonych w obrębie linii akcyzowej stacyach (dworce kolejowe, przystanki) kolei żelaznych, których tory przecinają linię akcyzową, jakoteż na placach w obrębie linii, przeznaczonych do wyładowywania statków, urzędy, których stanowiska i urzędowe oznaczenie wskazuje się poniżej, a mianowicie:

1. Zwierzyniec, brama forteczna, przy drodze na Bielany (Urząd liniowy Zwierzyniec Nr. I.);

2. Wola Justowska, przy drodze do Woli Justowskiej (Urząd liniowy Wola Justowska Nr. II.);

3. Czarna Wieś, przy drodze z Czarnej Wsi do Zarzeki (Urząd liniowy Czarna Wieś Nr. III.);

4. Łobzów, brama forteczna, przy drodze z Łobzowa do Bronowic małych (Urząd liniowy Łobzów Nr. IV.);

5. Krowodrza, koszary obrony krajowej, przy przepuście w wale kolejowym na drodze ku Bronowicom wielkim i Toniom (Urząd liniowy Krowodrza, Koszary obrony krajowej Nr. V.);

6. Krowodrza, przy drodze ku Toniom (Urząd liniowy Krowodrza Nr. VI.);

7. Prądnik biały, przy drodze do Prądnika białego (Urząd liniowy Prądnik biały Nr. VII.);

8. Warszawski, przy drodze do Prądnika czerwonego (Urząd liniowy Warszawski Nr. VIII.);

9. Olsza, przy drodze do Olszy (Urząd liniowy Olsza Nr. IX.);

10. Mogiła, przy drodze do Mogiły (Urząd liniowy Mogiła Nr. X.);

11. Grzegórzki, przy drodze do Dąbia (Urząd liniowy Grzegórzki Nr. XI.);

12. Grzegórzki, Dworzec kolejowy, (Urząd liniowy Grzegórzki Dworzec kolejowy Nr. XII), jako urząd poborowy na stacyi kolejowej Grzegórzki a zarazem urząd do odprawy na placu lądowania Nr. IV. na lewym brzegu Wisły, z ekspozyturami na centralnej targowicy i w rzeźni miejskiej;

13. Starowiślny, dla ruchu przez nowy most z Krakowa do Podgórza a zarazem jako urząd do odprawy na placu lądowania Nr. III. na lewym brzegu Wisły (Urząd liniowy Starowiślny Nr. XIII.);

14. Podgórze, przy moście Franciszka Józefa, dla ruchu przez ten most (Urząd liniowy Podgórze Nr. XIV.);

15. Ludwinów, na prawym brzegu Wisły przy moście na Wildze (Urząd liniowy Ludwinów Nr. XV.);

16. Zakrzówek, przy bramie fortecznej na drodze z Zakrzówka do koszar kawaleryi w Zakrzówku (Urząd liniowy Zakrzówek Nr. XVI.);

17. Dębniki, na prawym brzegu Wisły przy drodze do Pychowic (Urząd liniowy Dębniki Nr. XVII.);

18. Dworzec towarowy kolei państwowej przy ul. Pawiej (Urząd liniowy Dworzec towarowy kolei państwowej Nr. XVIII.);

19. Dworzec towarowy kolei północnej (Urząd liniowy Dworzec towarowy kolei północnej Nr. XIX.);

20. Na osobowym dworcu kolejowym (Urząd liniowy Dworzec osobowy Nr. XX.);

21. Przy moście Zwierzynieckim na Wiśle, jako urząd do odprawy na placach lądowania Nr. I. i II. na lewym, i na placu lądowania Nr. V. na prawym brzegu Wisły (Urząd liniowy Most Zwierzyniecki na Wiśle Nr. XXI.);

22. Główny Urząd akcyzowy w śródmieściu (ulica Kopernika L. 1.), jako urząd do odprawy wszystkich przedmiotów podlegających podatkowi przekazanych doń przez urzędy liniowe.

Przez inne punkty prócz tych, na których powyższe urzędy liniowe ustanowiono, nie wolno wprowadzać na obszar akcyzowy przedmiotów wymienionych w taryfie liniowego podatku spożywczego. Drogi i ścieżki, do których ten zakaz się odnosi, oznaczy się tablicami ostrzegawczemi.

Ruch przez linię akcyzową automobilami.

§ 6.

Kierownicy automobilów mają przy wjeździe na obszar akcyzowy, jeszcze przed przekroczeniem linii akcyzowej zmniejszyć szybkość jazdy aż do tempa konia idącego krokiem a na żądanie organów kontrolujących w tej chwili stanąć.

Osoby obowiązane do uiszczania liniowego podatku spożywczego.

§ 7.

Obowiązek uiszczenia należytości podatkowej przypadającej według taryfy liniowego podatku spożywczego mają z zastrzeżeniami objętemi tem rozporządzeniem:

1. o ile przedmioty podlegające podatkowi wprowadza się przez linię akcyzową kolejami żelaznemi, te osoby, które zabierają je z tych kolei, względnie z ich stacyi, lub też biorą je do użytku na tych ostatnich albo dopiero po zabraniu przeznaczają na ten cel;

2. gdy przedmioty podlegające podatkowi wprowadza się przez linię akcyzową w inny sposób, te osoby, które je wprowadzają;

3. o ile bydło wymienione pod poz. 4, 5, i 6 taryfy, które wprowadzono na miejską centralną targowicę na bydło bez opłaty podatku stamtąd się wypędza, osoby, które je wypędzają;

4. jeżeli wino podlegające podatkowi złożono w wolnym składzie znajdującym się w obrębie linii akcyzowej, osoby wskazane w dotyczących przepisach.

Uwolnienie od podatku spożywczego.

§ 8.

Przedmioty podpadające pod liniowy podatek spożywczy są od tego podatku wolne:

1. jeżeli są własnością Najwyższego Dworu i jeżeli prócz tego wiezie się je wozami dworskimi lub wprawdzie wozami najętymi, jednak pod konwojem funkcyonaryusza dworskiego w liberyi i jeżeli stwierdzi się certyfikatami, że przedmioty te stanowią własność Dworu;

2. jeżeli to są „corpora delicti“, to jest: rzeczy stanowiące przedmiot urzędowego postępowania sądowego lub politycznego;

3. jeżeli jest ich tak mała ilość, że przypadający od nich według taryfy podatek spożywczy wraz z innemi opłatami nie przenosi 4 halerzy. To uwolnienie może jednak krajowa Dyrekcya skarbu odwołać w razie nadużycia na pewien oznaczony czas co do poszczególnych osób, albo też co do niektórych przestrzeni lub punktów wchodowych. Jeżeli odwołanie to odnosi się do pewnych przestrzeni lub punktów wchodowych, musi się je zapomocą obwieszczeń umieszczonych w dotyczących urzędach liniowych podać do publicznej wiadomości.

Gdy jedna i ta sama osoba wprowadza równocześnie różne przedmioty taryfowe, każdy w ilości wolnej od podatku, a podatek spożywczy wraz z innemi opłatami przypadający od wszystkich przedmiotów razem przenosi 4 halerzy, albo też jedna i ta sama osoba wprowadza różne przedmioty taryfowe, częścią w ilościach podlegających podatkowi, częścią w ilościach wolnych od podatku, to w obydwóch tych przypadkach nie pobiera się podatku spożywczego i innych należytości od tych przedmiotów, które wprowadzono w ilościach wolnych od podatku.

Oznajmianie przedmiotów podlegających podatkowi spożywczemu, nieprawidłowości oznajmienia niepodlegające karze.

§ 9.

Przedmioty objęte taryfą liniowego podatku spożywczego, przywiezione na obszar akcyzowy kolejami żelaznemi, które zabiera się ze stacyi tych kolei na obszar akcyzowy, lub bierze się do konsumcyi na tych stacyach, lub też przeznacza się, na ten cel dopiero po zabraniu, dalej przedmioty wprowadzone na obszar akcyzowy innemi dozwolonemi drogami, należy w dotyczącym urzędzie akcyzowym oznajmić ustnie lub pisemnie, według taryfowych nazw i według taryfowej skali (kilogramy, litry, sztuki).

Dla uniknięcia wątpliwości zauważa się, że zabite zwierzęta zalicza się pod poz. tar. 4 lit. d, względnie pod poz. 5 lit. a i b, tudziez pod poz. 6 lit. a, b i c, także i wówczas, gdy brakuje im pojedyńczych części, n. p. głowy, nóg, że natomiast zarżnięte bydło rogate, które nie podpada pod poz. tar. 4. lit. d, ma się oznajmiać zawsze bez wyjątku według wagi (poz. tar. 7).

Gdy podstawę taryfowego opodatkowania stanowi waga, wolno stronie zamiast wagi netto podać wagę brutto z tym skutkiem, że na podstawie wagi brutto przedmiotu podlegającego podatkowi oznaczy się wagę netto z urzędu zapomocą załączonej tabeli tary, o ile urząd akcyzowy nie będzie miał pod- Tabela tary. stawy do przypuszczenia, iż waga opakowania, w którem znajdują się przedmioty podlegające podatkowi, jest o pięć lub więcej procent mniejszą niż waga, którą według tej tabeli od wagi brutto potrącićby należało. Gdyby jednak urząd akcyzowy miał podstawę do takiego przypuszczenia, wówczas bada się rzeczywistą wagę netto.

Pod względem karygodności tych oznajmień przedmiotów podlegających podatkowi, które w myśl odnośnych postanowień skarbowej ustawy karnej i dodatkowych w tym względzie przepisów podlegają karze z powodu, że są nieprawdziwe, dopuszcza się wyjątku co do oznajmień wagi, względnie miary, o ile one nie przekraczają 5% rzeczywistej wagi, względnie rzeczywistej miary.

Niezgodność z podaną wagą ocenia się według wagi brutto albo wagi netto, stosownie do tego, na jaką wagę opiewa oznajmienie.

Obowiązujący obecnie układ z zarządem pocztowym co do pobierania podatku spożywczego od posyłek pocztowych, a w szczególności od tych, które organa pocztowe doręczają adresatom w domu, pozostaje i nadal w mocy.

Urzędowe oględziny przedmiotów podlegających opodatkowaniu.

§ 10.

Przedmioty, co do których istnieje obowiązek oznajmienia (§ 9), ma się w dotyczącym urzędzie poddać oględzinom.

Oględziny polegają na obliczeniu, odmierzeniu i odważeniu przedmiotów podlegających opodatkowaniu celem sprawdzenia prawdziwości oznajmienia.

Gdyby zachodziło podejrzenie, że strona ukryła przedmioty wymienione w taryfie liniowego podatku spożywczego, chcąc je w ten sposób usunąć od opodatkowania, wówczas mogą organa pobierające podatek żądać, aby im zatajone przedmioty okazano.

W razie niezastosowania się do tego wezwania przystępuje się do rewizyi

Oznajmianie podlegających opodatkowaniu przedmiotów przeznaczonych do konsumcyi na krakowskim obszarze akcyzowym.

§ 11.

W oznajmieniu (§ 9) ma się także podać, czy zgłoszone przedmioty są przeznaczone do konsumcyi na obszarze akcyzowym, do przewozu przez ten obszar, lub też, o ile to jest dopuszczalne, do ostatecznego załatwienia w jednym z urzędów istniejących w obrębie linii akcyzowej, lub wreszcie do złożenia w jednym ze znajdujących się w obrębie tej linii wolnych składów, o ile zgłoszone przedmioty wolno tam przyjąć.

Jeżeli oznajmienie opiewa na konsumcyę na obszarze akcyzowym, wówczas postępuje się jak następuje:

1. Urząd zapisuje oznajmienie strony do urzędowego rejestru, wymierza według taryfy należytość podatku spożywczego wraz z ewentualnymi krajowymi i gminnymi dodatkami i opłatami, które ma się pobierać razem z tym podatkiem i wydaje po uiszczeniu przypadającej kwoty zaopatrzoną kuponem boletę płatniczą, na której wyciśniętą jest w dowód odprawy pieczęć, zawierająca nazwę urzędu i dzień odprawy.

Gdy przy wymiarze podatku spożywczego łącznie z innemi należytościami wypadnie ułamek halerza, to opuszcza się go, gdy jest mniejszy niż pół halerza a bierze się go za cały halerz, jeżeli wynosi co najmniej pół halerza.

W razie ustnego oznajmienia ma urząd przed napisaniem bolety odczytać stronie to co według jej oznajmienia zapisano do urzędowego rejestru i zapytać ją, czy oznajmienie dobrze zapisano.

2. Po napisaniu bolety przystępuje się do urzędowych oględzin przedmiotów, do których oznajmienie się odnosi; przed przystąpieniem do oględzin ma jednak kontrolujący organ odczytać stronie z bolety rodzaj i ilość przedmiotów i zapytać ją, czy niema treści bolety co do zarzucenia.

3 Gdyby się przy urzędowych oględzinach okazało, że uiszczono tytułem podatku spożywczego i innych należytości za mało, wówczas ma się niezależnie od skarbowego postępowania karnego, które wdroży się z powodu każdej podlegającej karze nieprawdziwości oznajmienia, uiścić należytość od znalezionej nadwyżki i wydaje się na to osobną boletę płatniczą.

Jeżeli się zaś przy urzędowych oględzinach lub przy sprawdzaniu urzędowego rejestru okaże, że nastąpiła nadpłata, natenczas zwraca się stronie kwotę, którą niesłusznie uiściła.

4. Nikt niema obowiązku przyjmować boletę skrobaną albo zawierającą jakąś poprawkę lub niezgodność z prawdą.

Przekazywanie podlegających podatkowi przedmiotów, których nie oznajmiono do konsumcyi.

§ 12.

Jeżeli oznajmienie przedmiotów wymienionych w taryfie liniowego podatku spożywczego opiewa nie na konsumcyę na obszarze akcyzowym, lecz na inny z celów wymienionych w pierwszym ustępie § 11, wówczas przekazuje się oznajmione przedmioty temu urzędowi, który ma czuwać, aby postąpiono z nimi stosownie do ich przeznaczenia i to albo pod urzędowym konwojem, albo za złożeniem jako zabezpieczenie przypadającego według taryfy podatku spożywczego wraz z innemi należytościami, albo też za rewersem.

Urzędowy konwój może przekazujący urząd zarządzić w każdym przypadku przekazania.

W których przypadkach może nastąpić przekazanie za rewersem postanawia § 14.

O ile te ostatnie przypadki nie zachodzą i niema miejsca urzędowy konwój, wchodzi w zastosowanie zabezpieczenie przez złożenie przypadającego według taryfy podatku spożywczego wraz z innemi należytościami.

Przekazywanie za zabezpieczeniem należytości.

§ 13.

Jeżeli ma się w celu przekazania złożyć na zabezpieczenie taryfowy podatek spożywczy wraz z innemi należytościami, wówczas przedsiębierze urząd,

skoro tylko strona przesyłkę oznajmi, oględziny, oblicza na podstawie wyniku oględzin wysokość zabezpieczenia i wydaje stronie po złożeniu go boletę depozytową, która ma zawierać oprócz dat bolety płatniczej także wskazanie urzędu liniowego, do którego i czas, w którym ma się przesyłkę dostawić, tudzież, czy i w jaki sposób nałożono urzędowe zamknięcie.

Napoje musi się bezwarunkowo zawsze brać pod urzędowe zamknięcie.

Termin dostawy wyznacza się, uwzględniając zachodzące okoliczności, w miarę rzeczywistej potrzeby. Nie powinien on z reguły przekraczać 24 godzin. Tylko wówczas, gdy zachodzą szczególnie uwzględnienia godne okoliczności, może go urząd, przez który przesyłka wchodzi, przedłużyć do trzech dni.

Jeżeli przesyłkę dostawiono do urzędu, do którego ją przekazano, w wyznaczonym terminie i jeżeli przy oględzinach, które należy zaraz przeprowadzić, nie wykryto nic nieprawidłowego, wówczas zwraca się stronie kwotę złożoną na zabezpieczenie za potwierdzeniem odbioru umieszczonem na bolecie depozytowej i ściąga się tę boletę.

Jeżeli przesyłki do urzędu, do którego ją przekazano, albo wcale nie stawiono, lub też stawiono wprawdzie, lecz dopiero po upływie wyznaczonego czasu, wówczas traci strona prawo żądania zwrotu kwoty złożonej na zabezpieczenie.

Jeżeli do dotyczącego urzędu dostawiono w oznaczonym czasie tylko część przedmiotów podlegających podatkowi i okoliczność tę wyraźnie oznajmiono i jeżeli nadto stwierdzi się prawdziwość oznajmienia przez urzędowe oględziny, wówczas zwraca się stronie ze złożonego zabezpieczenia taką kwotę, jaka przypada za dostawioną część.

Gdyby jednak strona takiego wyraźnego oświadczenia w urzędzie tym nie złożyła a wykryto, że w przekazanych przedmiotach zachodzą braki, albo, że podsunięto inne przedmioty, wówczas traci strona prawo do zwrotu i należy wdrożyć skarbowe postępowanie karne.

Przekazywanie za rewersem.

§ 14.

Osobom, do których administracya skarbowa ma zaufanie, które nie popadły w konkurs, nie były karane za przemytnictwo ani za ciężkie przekroczenie skarbowe i których wypłacalność administracyi skarbowej jest znana lub została wiarygodnie udowodnioną, można pod podanymi poniżej warunkami zezwolić na przekazywanie przedmiotów objętych taryfą liniowego podatku spożywczego (§ 9) za rewersem.

1. Kto chce uzyskać takie udogodnienie ma prosić o to na piśmie Władzę skarbową I. instancyi, a jeżeli pobór liniowego podatku spożywczego powierzono miastu, miejską Administracyę akcyzy i dołączyć do podania prawnie obowiązujący rewers według załączonego wzoru 1). Wzór 1.

2. Udogodnienie przyznaje się, zastrzegając możność odwołania go każdego czasu, na przeciąg jednego roku, można je jednak z roku na rok przedłużać, jeżeli się stwierdzi, że warunki, pod którymi je początkowo dano, nadal istnieją.

Udzielone pozwolenie cofa się natychmiast w razie nadużycia.

3. Jeżeli przedmioty podlegające opodatkowaniu ma się przekazać z zastosowaniem dozwolonego udogodnienia, wówczas powinno się je w urzędzie przekazującym pisemnie oznajmić. Oznajmienie to, sporządzone według wzoru 2), ma zawierać: Wzór 2.

a) Nazwisko wysyłającego, przewożącego, a ewentualnie także prywatnej osoby, która idzie z transportem;

b) urząd przekazujący (urząd wchodowy) i urząd wychodowy;

c) ilość i rodzaj podlegających podatkowi przedmiotów, które się przewozi, według ich nazw użytych w taryfie;

d) czas, w którym ma się przesyłkę dostawić do urzędu wychodowego;

e) datę i liczbę udzielenia pozwolenia;

f) datę i własnoręczny podpis strony.

Podpisywanie oznajmienia przez pełnomocnika strony jest tylko wtenczas wystarczającem, jeżeli jego osobę i własnoręczny podpis podano już przedtem do wiadomości Władzy skarbowej I instancyi, względnie miejskiej Administracyi akcyzy. Na oznajmieniu podpisanem przez pełnomocnika ma się nadto wycisnąć pieczęć tej osoby, której przyznano udogodnienie.

4. Jedno i to samo oznajmienie nie może obejmować kilku przesyłek, jeżeli one są przeznaczone do przekazania do różnych urzędów; każdą taką przesyłkę należy osobno oznajmić.

5. Tego, kto oddaje w urzędzie przepisowo wystawione oznajmienie (osoba idąca z transportem), uważa się za upoważnionego do interwencyi przy przeprowadzić się mającej urzędowej czynności.

6. Po przekonaniu się, że wniesione oznajmienie przepisowo wystawiono, przedsiębierze urząd w obecności osób wskazanych w ustępie 5. urzędowe oględziny oznajmionych przedmiotów, wystawia, o ile nie okażą się jakie usterki, boletę przekazową, wyznacza czas, w ciągu którego przesyłka ma nadejść do urzędu, do którego ją przekazano i oddaje boletę wyżej wskazanej osobie za potwierdzeniem odbioru. Urzędowy konwój z reguły niema miejsca.

O ile chodzi o napoje, należy wziąć je zawsze pod urzędowe zamknięcie i okoliczność tę, jakoteż sposób zamknięcia, uwidocznić w bolecie. Urząd przekazujący może także, jeżeli uzna, że podany w oznajmieniu czas dostawy

jest za długi, wyznaczyć do dostawienia przesyłki do urzędu, do którego ją przekazuje, mając na względzie rzeczywiste stosunki transportowe, odpowiednio krótszy termin

7. Przesyłkę należy dostawić w niezmienionym stanie do wskazanego w bolecie urzędu nie zatrzymując się w drodze i przestrzegając podanego w oznajmieniu, lub wyznaczonego przez przekazujący urząd terminu i drogi. Doładowywanie i wyładowywanie przedmiotów w drodze do tego urzędu jest niedozwolone

8. Gdyby się wskutek nieprzewidzianego wydarzenia musiało zmienić wyznaczony kierunek drogi lub przedsięwziąć jakie zmiany w opakowaniu lub zewnętrznem okryciu przesyłki, albo jeżeliby wskutek takiego wydarzenia zmniejszyła się w czasie transportu ilość przedmiotów podlegających podatkowi, wówczas obowiązana jest osoba idąca z transportem (5) oznajmić to natychmiast po przybyciu urzędowi, do którego przesyłkę przekazano i udowodnić, że zaszedł nieprzewidziany wypadek.

9. Urząd, do którego przesyłkę przekazano, bada ją, gdy przybędzie na miejsce, dokładnie, biorąc za podstawę boletę oddaną przez osobę idącą z transportem, ewentualnie wspomniane pod 8. doniesienie, a jeżeli wszystko odbyło się bez usterek, potwierdza na tej bolecie okoliczność, że postąpiono z przesyłką stosownie do podanego tam jej przeznaczenia, n. p., że wywieziono ją poza obszar akcyzowy i wręcza tę boletę za potwierdzeniem osobie idącej z transportem.

10. Boletę zaopatrzoną urzędowem potwierdzeniem (9) ma strona zwrócić przekazującemu urzędowi niezawodnie w ciągu 48 godzin, licząc od chwili potwierdzenia.

W przeciągu tego samego czasu należy także donieść temuż urzędowi o ewentualnem zgubieniu bolety.

11. Jeżeliby potwierdzonej bolety przekazującemu urzędowi w wyznaczonym czasie (10) nie oddano, lub też przypadkowego zagubienia jej w tym samym czasie nie zgłoszono i gdyby dostawienia i postąpienia z przesyłką stosownie do jej przeznaczenia nie można było urzędownie sprawdzić, wówczas należy wdrożyć w myśl ustawy postępowanie karne i zażądać natychmiastowego uiszczenia należytości przypadających od przekazanych towarów.

12. Na te bolety, których nie można wydać wraz z urzędowem potwierdzeniem (9) zaraz po stawieniu przesyłki w urzędzie, otrzymuje przewożący lub osoba idąca z transportem urzędowe poświadczenie, stwierdzające oddanie bolety i dostawę przesyłki.

Poświadczenie to należy w wyznaczonym czasie (10) wręczyć urzędowi przekazującemu.

Przekazywanie pod urzędowym konwojem.

§ 15.

Jeżeli przekazujący urząd chce przesłać przekazaną przesyłkę pod urzędowym konwojem, wówczas stosuje się analogicznie postanowienia § 13; odpada tylko obliczanie i składanie zabezpieczenia a zatem i zwrot tegoż; zamiast bolety depozytowej wydaje się boletę przekazową, którą konwojujący funkcyonaryusz urzędu ma oddać temu urzędowi akcyzowemu, na który przekaz opiewa, a po zaopatrzeniu jej przez ten urząd potwierdzeniem dostawy zwrócić urzędowi przekazującemu.

Jeżeli podlegającego podatkowi przedmiotu, który przekazano, nie dostawiono do dotyczącego urzędu liniowego bądź w całości bądź w części, wówczas należy od tego przedmiotu, względnie od brakującej jego części, uiścić podatek spożywczy wraz z innemi należytościami chyba, że przedmiot ten uległ podczas transportu przypadkowemu zniszczeniu.

Wykazanie się z nabycia wymienionych w taryfie liniowego podatku spożywczego przedmiotów, które napotkano podczas transportu w krakowskim okręgu kontrolnym bez bolety płatniczej lub przekazowej.

§ 16.

Nabycie przedmiotów wymienionych w taryfie liniowego podatku spożywczego nie pokrytych boletą podatkową (boletą płatniczą lub przekazową), które napotkano w okręgu kontrolnym (§ 3) w transporcie ku wnętrzu obszaru akcyzowego, można na żądanie organów kontrolujących wykazać:

a) rachunkami, potwierdzeniami dostawy, listami przewozowymi, notami wydawanemi przy sprowadzaniu towarów i t. p.; muszą one zawierać: dzień wystawienia, nazwisko sprzedającego, względnie wysyłającego, nazwisko kupującego lub odbiorcy, rodzaj i ilość litrów, kilogramów, względnie sztuk sprzedanych lub przesłanych przedmiotów taryfowych, albo

b) kartą kontrolną, którą wystawia na żądanie wysyłającego urząd akcyzowy najbliższy jego miejsca zamieszkania lub lokalu przemysłowego, jeżeli wysyłający należące doń towary będące przedmiotem taryfy liniowego podatku spożywczego albo sam do wnętrza obszaru akcyzowego przewozi, albo też przez swych domowników lub służbę przewozić każe.

Powyższe dokumenty można tylko wtedy uważać za ważny dowód nabycia, jeżeli wystawiono je, a mianowicie, dokumenty pod a) tego samego dnia, zaś dokumenty pod b) najdalej dzień przedtem, zanim je w powyższym celu okazano. Każde okazanie tych dokumentów w celu wykazania się z nabycia mają kontrolujące organa na nich zanotować.

Część trzecia.

Szczegółowe postanowienia o liniowym podatku spożywczym.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

O obrocie przedmiotami taryfowymi na kolejach żelaznych przecinających linię akcyzową.

§ 17.

Postanowienie zawarte w § 11 przepisu o obrocie na austryackich kolejach żelaznych dotykających linii cłowej (Dz. u. p. 1857, Nr. 175), według którego lokale i budynki przeznaczone do ruchu kolejowego znajdujące się na stacyach takich kolei żelaznych, które transportują towary i rzeczy będące przedmiotem urzędowania cłowego lub kontroli, podlegają urzędowej kontroli skarbowej i wobec tego mają do nich zastosowanie postanowienia o rewizyach zawarte w §§ 271, 272 i t. d. ordynacyi o cłach i monopolach państwowych, odnosi się, o ile rozchodzi się o kontrolę podatku spożywczego, także i do lokalności i budynków przeznaczonych do technicznego ruchu, jeżeli one znajdują się na położonych wewnątrz linii akcyzowej stacyach takich kolei żelaznych, które przecinają linię akcyzową.

Dla ułatwienia urzędowej kontroli skarbowej na położonych w obrębie linii akcyzowej dworcach kolei żelaznych przecinających tę linię, można, o ileby to nie spowodowało przeszkody ruchu, wziąć pod urzędowe zamknięcie zewnętrzne bramy tych dworców, tudzież magazyny kolejowe.

Tramwaje muszą się w celu przeprowadzenia przepisanej czynności urzędowej zatrzymywać przy przekraczaniu linii akcyzowej przed znajdującymi się tamże urzędami liniowymi.

§ 18.

Na obszarze akcyzowym wolno wyładowywać przywiezione kolejami żelaznemi pakunki podróżne, tudzież zwykłe i pospieszne przesyłki, tylko na placach stacyjnych tych kolei.

Wyjątek stanowią w tym względzie tylko nieprzewidziane i konieczne przypadki, jeżeli doniesie się o nich natychmiast najbliższemu organowi kontrolującemu.

§ 19.

Do nadeszłych na taki plac stacyjny (§ 18) przedmiotów objętych taryfą liniowego podatku spożywczego ma się, zanim się je stamtąd wywiezie lub też odbierze do użytku na samym placu stacyjnym, stosować postanowienia §§ 9 do 15 włącznie.

ROZDZIAŁ DRUGI.

Postanowienia co do obrotu przedmiotami objętymi taryfą liniowego podatku spożywczego przywożonymi wodą na statkach.

Miejsca lądowania.

§ 20.

Lądowanie ze statkami przychodzącymi do Krakowa Wisłą jest dozwolone tylko w miejscach do tego przeznaczonych i jako takie oznaczonych.

Miejsca lądowania rozciągają się:

A) Na lewym brzegu Wisły:

I. od ujścia nowo uregulowanej rzeki Rudawy (tabl. 1) aż do ulicy królowej Jadwigi (tabl. 2);

II. od ul. Kościuszki Nr. domu 2 (tabl. 3) do starego łożyska Rudawy (tabl. 4);

III. od ul. Krakowskiej (tabl. 5) do ulicy Starowiślnej (tab. 6);

IV. od dolnego mostu kolejowego na Wiśle (tabl. 7) do budynku stacyjnego stacyi kolejowej Grzegórzki (tabl. 8);

B) Na prawym brzegu Wisły:

V. od ul. Zamkowej w Dębnikach (tabl. 9) do ul. Rybackiej (tabl. 10).

Ograniczenia i zakazy istniejące dotychczas co do lądowania zagranicznych statków pozostają niezmienione.

Donoszenie o przybijaniu statków w miejscach lądowania.

§ 21.

Jeżeli statek przychodzący Wisłą przybije do któregoś z istniejących w obrębie obszaru akcyzowego miejsc lądowania (§ 20), wówczas obowiązany jest posiadacz lub kierownik statku, niezależnie od dopełnienia obowiązków ciążących na nim ze względu na istniejące przepisy, dotyczące policyi wodnej i policyi bezpieczeństwa, zgłosić natychmiast przybycie i wylądowanie statku w tym, jako urząd wodny funkcyonującym urzędzie, w którego urzędowym okręgu leży miejsce lądowania.

Jeżeli ma nastąpić wyładowanie statku, wówczas ma strona te towary, które są przeznaczone do konsumcyi na obszarze akcyzowym lub też mają być przekazane (§ 12 ustęp pierwszy), oznajmić przedtem przepisowo w dotyczącym urzędzie. Dopiero po przeprowadzeniu urzędowej czynności i po otrzymaniu od tego urzędu pozwolenia na wyładowanie, można przystąpić do wyładowania.

Ułatwienia dla ruchu na Wiśle na łodziach rybackich.

§ 22.

Dla ruchu na Wiśle na małych łodziach służących wyłącznie tylko do celów rybackich może Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy, przyznać pewne ułatwienia.

ROZDZIAŁ TRZECI.

Postanowienia o postępowaniu z bydłem wymienionem pod poz. 4, 5 i 6 taryfy na centralnej targowicy bydła.

Postępowanie z nieopodatkowanem bydłem doprowadzanem na centralną targowicę bydła z poza linii akcyzowej.

§ 23.

Na centralną targowicę bydła położoną w obrębie Krakowskiego obszaru akcyzowego można wprowadzać żywe bydło wymienione pod poz. 4, 5 i 6 taryfy przez linię akcyzową bez opodatkowania, z tem zastrzeżeniem, że albo opodatkuje się je do konsumcyi na obszarze akcyzowym albo też wyprowadzi się je napowrót poza ten obszar.

Centralna targowica musi być otoczona przynajmniej na dwa metry wysokiem ogrodzeniem, w którem mogą się znajdować, względnie stać otworem, tylko takie wejścia i wyjścia, które są dla przechodu potrzebne.

Targowica stanowi dla umieszczonego tamże urzędu i jego organów plac urzędowy.

Bydło przeznaczone na targ, przybywające na stacyę kolejową Grzegórzki można, jeżeli się to odbywa pod urzędowym dozorem, wprowadzać do stajen na targowicy wprost z wagonów bez zachowania szczególnych formalności.

Bydło przeznaczone na centralną targowicę, wyładowane na obszarze akcyzowym na innej stacyi kolejowej, jakoteż bydło nie wprowadzane na obszar akcyzowy koleją żelazną, należy oznajmić w urzędzie istniejącym na dotyczącej stacyi kolejowej względnie w miejscu przekroczenia linii akcyzowej jako przeznaczone na centralną targowicę, poczem urząd ten postąpi z niem według postanowień odnoszących się do towarów przeznaczonych do przewozu.

Bydło przeznaczone na konsumcyę na obszarze akcyzowym ma się opodatkować zawsze przy wyprowadzeniu go z targowicy w istniejącym tam urzędzie.

Bydło rogate oznajmione do opodatkowania według poz. taryfy 4 lit. b) lub c) jakoteż świnie oznajmione do opodatkowania według poz. taryfy 6 lit. a) albo b) muszą być przed opuszczeniem targowicy urzędownie odważone i urzędownie oznaczone, w przeciwnym bowiem razie podlegają opodatkowaniu według poz. taryfy 4 lit. a) względnie poz. taryfy 6 lit c).

W razie wypędzania bydła z targowicy bez uiszczenia podatku napowrót poza linię akcyzową, mają zastosowanie przepisy o przekazywaniu podlegających opodatkowaniu przedmiotów taryfowych (§ 12), względnie, o ile chodzi o świnie zabite na export, przytoczone poniżej postanowienia rozdziału czwartego.

Jeżeli bydło rogate wymienione pod poz. 4 lit. a) b) i c) taryfy wyprowadza się z targowicy na obszar akcyzowy do celów gospodarczych z zastrzeżeniem zwrotu podatku w razie wyjścia napowrót z tego obszaru, wówczas mają do tego bydła zastosowanie postanowienia § 30 L. 1.

Postępowanie z bydłem przychodzącem na centralną targowicę z obszaru akcyzowego.

§ 24.

Gdy na centralną targowicę doprowadza się żywe bydło wymienione pod poz. 4, 5 i 6 taryfy z obszaru akcyzowego, wówczas, aby umożliwić

wyprowadzenie tego bydła napowrót z targowicy bez opłaty podatku, stosuje się do niego z reguły analogicznie postanowienia o postępowaniu z bydłem wypędzanem na paszę (§ 29).

Jeżeli jednak przyprowadza się na targowicę na sprzedaż bydło wymienione pod poz. 4 lit. a), b) i c) taryfy, które sprowadzono na obszar akcyzowy za zabezpieczeniem podatku spożywczego i innych należytości do celów gospodarczych, wówczas zwraca się stronie, bez względu na czas, jaki upłynął między sprowadzeniem go a wyprowadzeniem na targ, ten podatek spożywczy wraz z innemi należytościami, który uiszczono przy sprowadzeniu, odbierając od niej napowrót boletę depozytową z umieszczonem na grzbiecie jej potwierdzeniem odbioru strony i postępuje się potem z tem bydłem tak, jak gdyby ono nadeszło na targowicę z poza linii akcyzowej.

Zwrot podatku spożywczego uiszczonego przed rzezią bydła w rzeźni.

§ 25.

Gdyby zwierzę opodatkowane przed zabiciem go w rzeźni zostało uznane po rzezi jako nie nadające się dla ludzi do spożycia i wskutek tego przeznaczone na zniszczenie, wówczas zwraca się na żądanie strony uiszczony za nie podatek spożywczy wraz z innemi należytościami. W tym celu ma strona przedłożyć certyfikat wystawiony przez Dyrekcyę rzeźni, w którym musi być potwierdzone, że zwierzę, za które żąda się zwrotu podatku, uznano rzeczywiście za nienadające się dla ludzi do spożycia i że je zniszczono.

Jeżeli tylko pojedyncze części wydzielono jako nienadające się dla ludzi do spożycia, wówczas nie zwraca się zapłaconego podatku spożywczego.

Zwrot podatku przyznaje Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy, po zbadaniu przedłożonych przez stronę dowodów.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

Postanowienia o postępowaniu transitowem ze świniami bitemi na krakowskim obszarze akcyzowym na wywóz z tegoż.

Pozwolenie na zastosowanie postępowania transitowego przy rzezi świń przeznaczonych na wywóz z obszaru akcyzowego.

§ 26.

Osobom, które trudnią się w obrębie linii akcyzowej na większą skalę rzezią świń przeznaczonych po zabiciu do wywozu z obszaru akcyzowego

zezwala się na pisemną próśbę, którą należy wnieść do Władzy skarbowej I. instancyi, a jeżeli pobór podatku spożywczego poruczono gminie, do miejskiej Administracyi akcyzy, na zastosowanie co do tych zwierząt i to wyłącznie tylko w podanym wyżej celu, unormowanego przytoczonemi poniżej postanowieniami postępowania transitowego, zastrzegając możność odwołania pozwolenia każdego czasu w razie nadużycia.

W podaniu należy wymienić, w jakich rozmiarach i w których miejscach mają się rzezie odbywać. Do przeprowadzania tych rzezi musi się mieć odpowiednie lokalności, których na podstawie orzeczenia kompetentnej władzy wolno używać na ten cel.

Warunki i zarządzenia kontrolne, pod któremi będzie się dawać pozwolenie na bicie świń z zastosowaniem postępowania transitowego poza obrębem miejskiej rzeźni, ustanowi w każdym poszczególnym przypadku Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy.

Postępowanie przy biciu świń z zastosowaniem postępowania transitowego w mieskiej rzeźni.

§ 27.

Jeżeli świnie bije się w miejskiej rzeźni, wówczas należy postępować w następujący sposób:

1. Podatek spożywczy wraz z innemi należytościami przypadający od świń przeznaczonych na rzeź musi się albo w każdym poszczególnym przypadku złożyć za wydaniem bolety depozytowej, albo też raz na zawsze zabezpieczyć i to albo zapomocą prawnie obowiązującego rewersu zeznanego według wzoru 3), albo też przez złożenie kaucyi, której wysokość wyznacza Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy. Wzór 3.

2. Rzezie mają się odbywać tylko w osobno na to przeznaczonych halach albo przynajmniej w osobnym w podaniu wymienionym oddziele rzeźni. Dla umożliwienia kontroli tych rzezi należy czas, kiedy się mają rozpocząć oznajmiać urzędowi akcyzowemu w rzeźni.

Zabite świnie, za które ma się zwrócić złożony podatek spożywczy i inne należytości, albo też zwolnić rewers lub kaucyę, mogą być wprawdzie obdarte ze skóry i wypatroszone, nie można ich jednak dzielić. Wolno jedynie tylko odciąć głowę.

3. Świnie, które zabito z przeznaczeniem do wywozu z obszaru akcyzowego, musi się wraz z odpadkami przydatnemi dla ludzi do spożycia (wątroba, płuca, śledziona) dostawić do urzędu akcyzowego w rzeźni.

Za odpadki zwierząt przydatne dla ludzi do spożycia, które mają na obszarze akcyzowym pozostać, należy uiścić przypadający podatek spożywczy wraz z innemi należytościami.

4. Przeznaczone do wywozu poza linię akcyzową zabite świnie, jakoteż przydatne dla ludzi do spożycia odpadki tychże, przekazuje dotyczący urząd akcyzowy, stosując postanowienia o postępowaniu przekazowem, do tego liniowego urzędu akcyzowego, przez który ma nastąpić wywóz z obszaru akcyzowego.

Obowiązek wysyłającego do płacenia strawnego na rzecz organów administracyi podatku spożywczego.

§ 28.

Ten, kto wysyła z zastosowaniem postępowania transitowego świnie zabijane poza obrębem miejskiej rzeźni, jest obowiązany płacić strawne na rzecz tych organów administracyi podatku spożywczego, do których należy przeprowadzenie urzędowych czynności co do tych przesyłek w miejscu, gdzie się te świnie zabija. Wysokość strawnego, tudzież sposób uiszczenia go, zawiadomi się wysyłającego w pozwoleniu (§ 26).

ROZDZIAŁ PIĄTY.

Postanowienia o wolnem od opodatkowania postępowaniu z bydłem pędzonem na paszę i o zwrocie podatku od bydła rogatego służącego do celów gospodarczych, tudzież od bydła, które padło.

Postępowanie z bydłem wypędzanem na paszę.

§ 29.

Bydło podlęgające podatkowi, które ma się z zastrzeżeniem wolnego od podatku powrotu wypędzić z obszaru akcyzowego na paszę, musi się zarówno przy wyjściu z tego obszaru, jak i przy powrocie, oznajmić w dotyczącym urzędzie akcyzowym.

Oznajmienie ma zawierać: nazwisko strony, rodzaj i ilość bydła wypędzanego na paszę i stopę taryfową, pod którą podpada, a o ile chodzi o by-

dło rogate, także jak najdokładniejszy opis każdej szuki według maści, płci i ewentualnie szczególnych znamion, jeżeli je ma, w końcu czas względnie dzień, kiedy ma nastąpić powrót.

Po przeprowadzeniu urzędowych oględzin wychodzącego bydła wydaje się stronie boletę wystawioną zgodnie z oznajmieniem.

Jeżeli bydło wraca w oznaczonym terminie naraz, wówczas odbiera się boletę.

Jeżeli zaś powrót odbywa się partyami, natenczas ma to strona oznajmić; poszczególne partye odpisuje się wtedy aż do wyczerpania na odwrotnej stronie bolety, która aż do tego czasu pozostaje w rękach strony.

Gdyby bydło powracało dopiero po upływie wyznaczonogo terminu a przedłużenia tegoż nie uzyskano, wówczas podlegają te sztuki bydła, które wracają po terminie, taryfowemu opodatkowaniu.

Zwrot podatku od bydła rogatego sprowadzonego do celów gospodarczych i od bydła rogatego, które padło.

§ 30.

Osoby, które bydło rogate wymienione pod poz. tar. 4. lit. a) b) i c) sprowadzają na obszar akcyzowy do celów gospodarczych i chcą na wypadek wyprowadzenia go napowrót zastrzedz sobie prawo zwrotu uiszczonego zań liniowego podatku spożywczego i innych należytości obowiązane są nietylko zgłosić to bydło według taryfy w tym urzędzie liniowym, przez który je wprowadzają, lecz także podać łatwo w oczy wpadające znamiona tegoż n. p. płeć i maść, i zarazem złożyć jako zabezpieczenie (§ 13) przypadający od niego podatek spożywczy wraz z innemi należytościami. Znamiona zwierząt uwidacznia się w bolecie depozytowej.

Gdy bydło opisane w bolecie depozytowej wyprowadza się napowrót, wówczas ma strona oddać tę boletę w dotyczącym urzędzie akcyzowym.

Jeżeli się przy urzędowych oględzinach okaże, że znamiona bydląt zgodne są ze znamionami podanemi w bolecie, wtedy wypłaca się stronie złożoną należytość napowrót za potwierdzeniem odbioru i zwrotem bolety depozytowej.

Gdyby przy urzędowych oględzinach zauważano, że bydło jest zamienione, wówczas traci strona prawo do zwrotu podatku i stosownie do okoliczności może nastąpić wdrożenie skarbowego postępowania karnego.

2) O zwrot podatku spożywczego i innych należytości za bydlę, które jeszcze przed zabiciem padło, ma strona prosić osobnem pisemnem podaniem Władzę skarbową I. instancyi, względnie miejską Administracyę akcyzy.

Do podania należy dołączyć: a) boletę płatniczą lub depozytową na podatek spożywczy zapłacony od padłego bydlęcia i b) wystawiony przez właściwy organ certyfikat, w którym stwierdzono urzędowe zniszczenie bydlęcia z wyłączeniem lub bez wyłączenia pojedyńczych części mięsnych nadających się dla ludzi do spożycia.

Jeżeli takie części pozostawia się stronie, wówczas zwraca się tylko, kwotę pozostającą po potrąceniu podatku spożywczego i innych należytości przypadających od tych części.

ROZDZIAŁ SZÓSTY.

Postanowienie o wywozie piwa z obszaru akcyzowego z zastrzeżeniem zwrotu podatku.

Postanowienia ogólne.

§ 31.

W razie wywozu poza linię akcyzową w beczkach, beczkowozach, rezerwoarach transportowych lub we flaszkach przynajmniej pół hektolitra piwa przyznaje się na żądanie strony zwrot dodatku do podatku od piwa, względnie liniowego podatku spożywczego, ewentualnie także dodatku gminnego, względnie opłaty gminnej, tych ostatnich w miarę istniejących w tym względzie osobnych przepisów, jeżeli do tego piwa nie dodano po wyrobieniu, względnie po sprowadzeniu go, żadnej przymieszki, n. p. wody i jeśli piwo to zostało na podstawie urzędowego zbadania uznane za nadające się dla ludzi do spożycia i wykazało po wydzieleniu z niego kwasu węglowego przynajmniej $2^1/_2$ stopnia cukromierza.

Tytułem państwowego dodatku do podatku, względnie liniowego podatku spożywczego, od piwa zwraca się od każdego hektolitra w czasie od 1. lipca 1911 do włącznie 31. sierpnia 1911 po 1 K 48 h., a od 1. września 1911 począwszy po 2 K.

Pozwolenie na wywóz piwa.

§ 32.

Kto chce wywozić piwo z obszaru akcyzowego za zwrotem dodatku do podatku od piwa, względnie liniowego podatku spożywczego, musi prosić o pozwolenie na to na piśmie Władzę skarbową I. instancyi.

Pozwolenie daje się na przeciąg jednego roku z zastrzeżeniem, że w razie nadużycia można je każdej chwili odwołać, każdemu kto na obszarze akcyzowym wyrabia piwo, jakoteż każdemu, kto na tym obszarze trudni się handlem piwa, jeżeli zobowiąże się pozwolić kontrolującym organom wglądać do swych ksiąg i jeżeli nie był uznany winnym przemytnictwa ani też ciężkiego przekroczenia przepisów skarbowych o obrocie cłowym lub postępowaniu podatkowem.

Wykluczenie od uzyskania pozwolenia na wywóz piwa z obszaru akcyzowego za zwrotem podatku z powodu skazania za przemytnictwo lub ciężkie przekroczenie skarbowe gaśnie po upływie trzech lat licząc od dnia, w którym dotyczący wyrok stał się prawomocny.

W przypadkach zasługujących na uwzględnienie może Ministerstwo skarbu dozwolić wyjątków w tym względzie.

Wywóz piwa we flaszkach.

§ 33.

W razie wywozu piwa we flaszkach należy przestrzegać następujących postanowień:

a) Przesyłka, którą się naraz wywozi, musi wprawdzie zawierać przynajmniej pół hektolitra piwa, może się jednak składać z kilku kolli, zawierających każde mniej niż pół hektolitra; wszystkie te kolli muszą jednak pochodzić od tego samego nadawcy;

b) w jednem i tem samem kollo mogą się znajdować tylko flaszki tego samego kształtu i tej samej wielkości;

c) jako zawartość flaszek przyjmuje się 95% przeciętnej pojemności oznaczonej urzędowo dla każdego typu flaszek z osobna.

Tę przeciętną pojemność oznacza się w następujący sposób:

Z każdego typu flaszek przeznaczonych na wywóz wybiera organ kontrolujący według własnego uznania po pięć flaszek, które następnie napełnia się wodą aż po górną krawędź szyjki. Mierzenie odbywa się z dokładnością jednego centylitra; sprawdzanie pojemności flaszek przeprowadza się za pomocą szklanej kolbki mierniczej zaopatrzonej podziałką wskazującą co najmniej połówki centylitrów. Ułamki wynoszące pół lub mniej niż pół centylitra (0·005 litra) należy opuszczać, zaś ułamki ponad pół centylitra zaokrąglać na cały centyliter (0·01 litra).

Przecięcie z pojemności pięciu flaszek, przy obliczeniu którego należy co do opuszczania, względnie zaokrąglania ułamków, postępować podobnie, jak podano powyżej, będzie przedstawiać przeciętną zawartość dotyczącego typu

flaszki. Oznaczanie tej przeciętnej zawartości ma przeprowadzać kierownik nadzoru straży skarbowej, względnie główny Urząd akcyzowy miejski, w lokalu przedsiębiorstwa, w obecności strony. U stron, które zgłaszają wywozy piwa częściej, ma się przedsiębrać tego rodzaju oznaczanie przeciętnej zawartości raz do roku, u innych zaś stron od przypadku do przypadku.

O wyniku oznaczenia zawartości flaszek należy spisać protokół; protokół ten ma się przechować w dotyczącym urzędzie akcyzowym wraz z przemierzonemi flaszkami, które w celu stwierdzenia tożsamości zaopatrza się ołowianą plombą lub lakową pieczęcią.

W celu stwierdzenia tożsamości zaopatrza się każdą z tych pięciu flaszek prócz tego jeszcze małą tabliczką, którą przytwierdza się na szyjce flaszki za pomocą urzędowej plomby ołowianej lub lakowej pieczęci. Na tej tabliczce należy wyraźnie i czytelnie podać: nazwisko przedsiębiorcy, przeciętną zawartość flaszki i datę ostatniego zbadania pojemności.

Flaszki, w powyższy sposób sprawdzone i znakami identyczności zaopatrzone, należy wraz z protokołem złożyć w każdym urzędzie akcyzowym, przez który strona chce wywozić piwo we flaszkach.

Przeprowadzając z przesyłkami przeznaczonemi na wywóz urzędową czynność, należy przez porównanie zewnętrznego wyglądu flaszek przeznaczonych do wysłania i flaszek złożonych w urzędzie stwierdzić, że jedne i drugie nie różnią się między sobą.

d) flaszki z piwem należące do pewnej przesyłki muszą być tak zapakowane, aby ich ilość w każdem poszczególnem kollo była podzielna przez 10, 12 lub 25;

e) ilość piwa wywożoną we flaszkach oznacza się, podając ilość i policzalną zawartość flaszek n. p. 50 flaszek po 1 litrze, 100 flaszek po 0·5 litra i t. d.;

f) na wywozy piwa we flaszkach ma się prowadzić księgę przemysłową, do której należy zapisywać pozycya za pozycyą, pod bieżącymi numerami, dzień wysłania, ilość kolli i flaszek, tudzież policzalną ich zawartość, jakoteż ogólną ilość piwa;

g) wysyłający piwo we flaszkach mają na wywóz piwa prowadzić rejestry jukstowe, drukowane na żółtym papierze według wzoru 4), które można nabywać za zwrotem kosztów nakładu w Ekonomacie krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie. Wzór 4.

Do tych rejestrów należy zapisywać pozycya za pozycyą pod bieżącymi numerami z powołaniem się na odnośną pozycyę księgi przemysłowej, nazwisko wysyłającego, przewoźnika i odbiorcy, ilość kolli i ilość flaszek zapakowanych w każdem kolli, policzalną zawartość flaszek, dalej ogólną ilość piwa, dzień wysłania i urząd akcyzowy, przez który piwo ma być wywiezione;

h) zgodnie z jukstą rejestru należy wystawić boletę i po podpisaniu jej przez wysyłającego oddać ją przewoźnikowi.

Wywóz piwa w beczkach, beczkowozach i rezerwoarach transportowych.

§ 34.

Jeżeli wywóz piwa odbywa się w beczkach, beczkowozach, albo w rezewoarach transportowych, wówczas wolno używać do tego tylko naczyń transportowych przepisowo cechowanych. Beczki muszą mieć pojemność 25, 50, 100 albo 200 litrów, zaś beczkowozy, tudzież rezerwoary transportowe (cysterny) pojemność najmniej 20 hektolitrów. Każde naczynie transportowe ma być zaopatrzone 8 do 10 centymetrów szerokim, białą, trwałą farbą pociągniętym prostym szlakiem, umieszczonym na ocechowanem dnie beczki tuż pod znakiem cechowniczym, względnie na czole rezerwoaru.

Kto wywozi piwo za zwrotem dodatku do podatku, względnie liniowego podatku spożywczego od piwa, w beczkach, beczkowozach i rezerwoarach transportowych, ma prowadzić na ten cel rejestry juxtowe sporządzone na niebieskim papierze według wzoru 5. Te rejestry można nabywać za zwro- Wzór 5.
tem kosztów nakładu w Ekonomacie krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Do tych rejestrów należy zapisywać pozycya za pozycyą, pod bieżącymi numerami, z powołaniem się na odnośną pozycyę księgi przemysłowej, nazwisko przedsiębiorcy browaru, przewoźnika i odbiorcy przesyłki, ilość naczyń transportowych, ilość piwa, tudzież dzień wysłania i urząd akcyzowy, przez który wywóz ma nastąpić.

Te same daty mają zawierać wycięte z rejestrów bolety, które po podpisaniu ich przez przedsiębiorcę należy wręczyć przewoźnikowi.

Postępowanie z piwem przeznaczonem na wywóz w urzędzie, przez który się je wywozi.

§ 35.

Piwo, które ma się z obszaru akcyzowego wywieść za zwrotem dodatku do podatku od piwa, względnie liniowego podatku spożywczego, musi się dostawić do tego urzędu akcyzowego, przez który ma nastąpić wywóz i poddać tam badaniu co do ilości i co do nadawania się dla ludzi do spożycia.

W tym ostatnim celu należy otworzyć przynajmniej jeden procent flaszek, a jeżeli piwo wysyła się w innych naczyniach transportowych, przynajmniej jedno z naczyń, na wybór którego strona nie może mieć wpływu. Flaszki otwarte do badania można albo wywieść z zastrzeżeniem zwrotu podatku, albo zastąpić je innemi pełnemi flaszkami mającemi ten sam kształt i tę samą zawartość. Jeżeli pobór podatku spożywczego wykonują państwowe organa skarbowe, ma powyższe badanie przeprowadzać jeden urzędnik skarbowy i dwaj funkcyonaryusze straży skarbowej.

Piwo, co do którego ma się przeprowadzić postępowanie wywozowe, ma wysyłający dostawić do urzędu, przez który ma się je wywieść, w stanie nadającym się do przeprowadzenia tego postępowania i na własne ryzyko i koszta, wykonać według wskazówek tego urzędu potrzebne w tym celu roboty ręczne, jak wyładowanie i załadowanie, tudzież otwieranie i zamykanie flaszek i innych naczyń transportowych.

Jeżeli przy tej urzędowej czynności nie zajdą żadne usterki, wówczas potwierdzają kontrolujące organa na grzbiecie przedłożonej przez przewoźnika bolety, że piwo nadaje się dla ludzi do spożycia i że je faktycznie wywieziono, zaopatrują to potwierdzenie swoim podpisem i odciskiem urzędowej pieczęci i wręczają boletę przewoźnikowi.

Wykonanie i wynik tej urzędowej czynności zapisuje interweniujący przy niej organ do prowadzonego w tym celu zapisku na wywozy, podając zarazem w potwierdzeniu umieszczonem na grzbiecie bolety na wywóz piwa pozycye tego zapisku.

Ten, kto wywozi piwo z zastrzeżeniem zwrotu podatku ma bolety zebrane w ciągu całego miesiąca kalendarzowego przedłożyć celem sprawdzenia i asygnowania wypłaty, najpóźniej 10 dnia następującego miesiąca za konsygnacyą Władzy skarbowej I. instancyi, względnie wymienionemu w pozwoleniu organowi miejskiemu i dołączyć dotyczące rejestry.

Prawo żądania zwrotu dodatku do podatku od piwa, względnie liniowego podatku spożywczego, gaśnie, jeżeli nie zrobiło się z niego użytku przed upływem ustanowionego powyżej terminu.

Przedsiębranie urzędowej czynności z piwem przeznaczonem na wywóz w piwnicach składowych browaru, względnie handlującego piwem.

§ 36.

Na żądanie strony można sprawdzać ilość piwa, jego nadawanie się dla ludzi do spożycia, tudzież jego zawartość extraktu w piwnicach składowych browaru, względnie handlującego piwem.

W tym celu ma wysyłający przedłożyć wyciętą z rejestru na wywóz (§ 33 lit. G. i § 34 ustęp drugi) i należycie wypełnioną boletę kierownikowi nadzoru straży skarbowej, który ma sobie poruczoną kontrolę browaru, względnie piwnic składowych, albo też wymienionemu w pozwoleniu miejskiemu organowi. Organ ten bada przesyłkę, porównuje ją z datami podanemi w bolecie i jeżeli nie zajdą żadne usterki, nakłada urzędowe zamknięcia na naczyniach transportowych, które muszą być dobrze zaopatrzone i nadawać się do urzędowego zamknięcia, względnie na kolli, zawierające flaszki z piwem, następnie potwierdza na grzbiecie bolety przeprowadzenie urzędowej czynności, podając zarazem ilości nałożonych urzędowych zamknięć i wręcza boletę stronie z uwagą, że boleta ta ma się znajdować przy przesyłce aż do nadejścia jej do urzędu, przez który ma się ją wywieźć.

Jeżeli powyższe urzędowe czynności przeprowadzają państwowe organy skarbowe, wówczas musi je przeprowadzić kierownik nadzoru lub w razie przeszkody kierownik oddziału przybrawszy sobie do tego jednego nadstrażnika skarbowego.

Podczas transportu przesyłki do urzędu, przez który wywóz ma nastąpić, należy przestrzegać postanowień dotyczących transportu nieoclonych przekazanych towarów zagranicznych.

Piwo wzięte pod urzędowe zamknięcie musi się jeszcze tego samego dnia, w którym przeprowadzono co do niego urzędową czynność, dostawić do dotyczącego urzędu akcyzowego; można je jednak w całości lub w części zatrzymać na obszarze akcyzowym, musi się jednak zawiadomić o tem ten organ, który nałożył urzędowe zamknięcia a to w tym celu, ażeby zdjął te urzędowe zamknięcia z zatrzymanych naczyń transportowych lub z kolli i aby zatrzymaną część przesyłki na bolecie odpisał.

Jeżeli przesyłka przybędzie do urzędu, który ją ma odprawić i jeżeli zewnętrzne jej badanie wykaże, że naczynia transportowe, względnie kolli i urzędowe zamknięcia są nienaruszone, jeżeli dalej stwierdzi się zupełną zgodność przesyłki z boletą, wówczas odejmuje urząd nałożone urzędowe zamknięcia, potwierdza na bolecie wyjście przesyłki i wręcza boletę przewoźnikowi.

Urząd, przez który przesyłkę się wywozi, może zaniechać badania ilości piwa i jego nadawania się dla ludzi do spożycia, jeżeli ilość kolli, z których przesyłka się składa, nałożone na kolli urzędowe zamknięcia, jakoteż zewnętrzny stan opakowania (beczki, rezerwoary, kolli) znajdują się w porządku.

Zresztą ma się co do tych przesyłek stosować analogicznie postanowienia zawarte w §§ 33 i 34.

Jeżeli urzędowa czynność z piwem przeznaczonem na wywóz poza linię akcyzową za zwrotem podatku odbywa się w piwnicach składowych browaru, względnie handlującego piwem, wówczas obowiązany jest przedsiębiorca, względnie handlarz, uiszczać we wskazanym mu urzędzie poborowym na rzecz interweniujących przy tej urzędowej czynności organów kontrolujących oznaczone w każdym poszczególnym przypadku należytości chodowe.

ROZDZIAŁ SIÓDMY.

Postanowienia o prywatnych wolnych składach na wino na krakowskim obszarze akcyzowym.

Uzyskanie pozwolenia.

§ 37.

Pozwolenie na prywatne wolne składy na wino na obszarze akcyzowym daje się tylko tym proszącym o to i w sądzie handlowym zaprotokołowanym handlarzom wina, do których administracya skarbowa ma zaufanie, którzy ani nie pozostają w konkursie, ani też nie byli karani za przemytnictwo lub ciężkie przekroczenie skarbowe i którzy stale mieszkają w Krakowie albo mają przynajmniej mieszkającego tam zastępcę.

Pozwolenie na urządzenie wolnego składu na wino daje po zasiągnięciu opinii Izby handlowej krajowa Władza skarbowa wówczas, jeżeli ilość wina rzeczywiście na skład wziętego i ze składu wydanego razem wzięta wynosi rocznie przynajmniej 500 hektolitrów i jeżeli proszący o pozwolenie zobowiąże się, że będzie się ściśle stosował do wszystkich, w interesie Skarbu potrzebnych zarządzeń kompetentnych władz i organów i że zezwoli na każde żądanie kontrolujących organów na przeglądanie swych ksiąg, o ile one dotyczą prowadzenia wolnego składu.

Ilości wina przekazywanych z jednego wolnego składu na wino do drugiego nie wlicza się w ustanowioną powyżej roczną ilość (500 hektolitrów) wina.

Na prywatne wolne składy na wino wolno używać tylko takie budynki i zamknięte lokalności, które uzna się na ten cel za odpowiednie.

Zabezpieczenie.

§ 38.

Aby dać pewność, że przedsiębiorca dopełni zobowiązań ciążących na nim wobec administracyi skarbowej, ma tenże jeszcze przed otwarciem wolnego składu na wino złożyć gotówką lub też w sposób przepisany przy kredycie państwowego podatku spożywczego od wódki, piwa etc. kaucyę odpowiednią do rozmiarów przedsiębiorstwa; kaucyę tą można w razie potrzeby

i podwyższyć. Wysokość tej kaucyi ma odpowiadać pełnej kwocie liniowego podatku spożywczego wraz z innemi należytościami, która przypada od zwykłego zapasu składowego, tj. od tej ilości wina, która w wolnym składzie zwykle znajduje się na zapasie.

Posiadaczy składów, mieszkających w jednem z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa i posiadających w jednym z nich prawo obywatelstwa i jakąś własność nieruchomą, której rzeczywista wartość daje dostateczną rękojmię dopełnienia zobowiązań ciążących na nich wobec administracyi skarbowej, może Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy, uwolnić od obowiązku składania zabezpieczenia składowego, może jednak ewentualnie żądać od nich wystawienia odpowiedniego, prawnie obowiązującego rewersu.

Weryfikacya.

§ 39.

Prośbę o zezwolenie na wolny skład wina należy wnieść do Władzy skarbowej I. instancyi i dołączyć do niej plan z dokładnym opisem lokalności i ich połączeń na zewnątrz. W prośbie należy podać w przybliżeniu roczny obrót, zwykły zapas składowy, sposób złożenia zabezpieczenia, tudzież osobę kierownika ruchu, jakoteż tę osobę, która będzie organom kontrolującym przy ich czynnościach kontrolnych dawać wyjaśnienia.

Na prośbę tę zarządzi się zbadanie budynków, o które chodzi i opisanych lokalności składowych i spisze się o wyniku tegoż protokół, którego jeden egzemplarz, zaopatrzony urzędowem potwierdzeniem, otrzymuje przedsiębiorca na własne pokrycie; drugi egzemplarz pozostaje u Władzy skarbowej. Odpis tego protokołu otrzymuje Administracya akcyzy gminy miasta Krakowa, jeżeli ona wykonuje pobór podatku liniowego.

Od chwili otrzymania pozwolenia ma przedsiębiorca wolnego składu obowiązek umieścić na zewnątrz nad głównem wejściem do budynku, w którym znajduje się skład, łatwo czytelny napis wskazujący rodzaj przedsiębiorstwa, zaś nad każdem wejściem do poszczególnych lokalności przemysłowych i składowych napis wskazujący ich przeznaczenie i ma napisy te utrzymywać w dobrym stanie.

Gdyby w przeznaczonych na skład lokalnościach, które według wspomnianego powyżej protokołu uznano za odpowiedne, albo też w ich połączeniach na zewnątrz miała zajść jakaś zmiana, to musi się ją najpierw zgłosić i uzyskać na nią urzędowe zezwolenie.

Zabezpieczenie lokalności składowych.

§ 40.

Lokalności przeznaczone na wolny skład na wino muszą być od zewnątrz w sposób pewny odgraniczone, tak aby ilość ich połączeń na zewnątrz można było sprowadzić do miary odpowiadającej potrzebom kontroli skarbowej.

Nawet i w zwykłych godzinach ruchu, które ustanawia się na niedziele i święta od 7 rano do 11 przedpołudniem a na inne dnie od 7 rano do 7 wieczór, może stać otworem tylko jedno połączenie na zewnątrz. Wszystkie inne połączenia na zewnątrz pozostają pod urzędowem zamknięciem.

Inne otwory, przez które możnaby w jakikolwiek bądź sposób, n. p. za pomocą gumowych wężów, wino ze składu zabierać, muszą być przez urzędowe zamknięcie od używania wyłączone, albo też, gdyby to było niedopuszczalne, całkiem usunięte.

Koszta spowodowane temi zarządzeniami, jakoteż koszta urządzeń służących do urzędowego współzamknięcia ma ponosić przedsiębiorca wolnego składu.

Z powodów zasługujących na uwzględnienie może Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy, zezwolić na trzymanie podczas wyznaczonych powyżej godzin ruchu otworem jeszcze drugiego połączenia na zewnątrz, jeżeli przedsiębiorca wolnego składu o to prosi i zobowiazuje się pokryć połączone z tem koszta urzędowego nadzoru skarbowego.

Urzędowy nadzór skarbowy.

§ 41.

Wolny skład na wino podlega urzędowej kontroli skarbowej. Przedsiębiorca jest obowiązany dawać kontrolującym organom przy badaniach i rewizyach wszelkie wyjaśnienta i dowody potrzebne do kontroli i być im, gdyby tego żądały przy ich urzędowych czynnościach sam albo też przez swą służbę pomocny. Ma się on również poddać każdego czasu wszystkim tym zarządzeniom kompetentnych władz, względnie organów skarbowych, które ze względu na kontrolę skarbową uzna się za potrzebne.

Jeżeli budynek, gdzie znajduje się wolny skład, jest częścią składową całego kompleksu budynków, wówczas rozciąga się kontrola podatkowa także i na ten ostatni, jeżeli i o ile tenże ma wewnętrzne połączenie z wolnym składem, np. przez wspólne podwórze. Tylko lokalności mieszkalne są z pod kontroli wyjęte.

Wolne składy o wielkich rozmiarach ruchu może Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy, poddać pod stałą urzędową kontrolę podatkową. W tym przypadku obowiązany jest przedsiębiorca dostarczyć do użytku organów podatkowych przeznaczonych do stałego nadzoru bezpłatnie lokal nadający się do czynności kancelaryjnych, zaopatrzyć ten lokal na własny koszt potrzebnymi stołami, stołkami i t. p. tudzież opalać i oświetlać go.

Lokal ten ma być tak położony, aby można było z niego łatwo obserwować połączenia wolnego składu na zewnątrz.

Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy, może także, jeżeli to uzna za potrzebne, zarządzić na stałe lub czasowo urzędowe współzamknięcie bądź znajdujących się w wolnym składzie zapasów wina, bądz też lokalności wolnego składu.

W wolnym składzie i w kompleksie budynków, względnie w tej części tego kompleksu, z którą skład pozostaje w wewnętrznem połączeniu, nie może się odbywać ani wyszynk ani też jakakolwiek inna sprzedaż wina wprost do konsumcyi.

Do przechowywania wina wolno w wolnych składach na wino używać tylko przepisowo cechowanych, albo też takich naczyń, których pojemność kontrolujące organa urzędownie sprawdziły i na samych naczyniach uwidoczniły.

W każdym wolnym składzie musi się znajdować i być dla kontrolujących organów na ich żądanie każdej chwili do dyspozycyi jedna przepisowo cechowana miara 1, 10 i 50 litrowa.

Dalsze utrzymywanie istniejących już na obszarze akcyzowym wolnych składów na wino.

§ 42.

Do utrzymywania nadal istniejących już na obszarze akcyzowym wolnych składów na wino nie potrzeba nowego pozwolenia. Muszą one jednak dostosować się w zupełności do podanych powyżej (§ 37, 38, 39, 40 i 41) warunków i zarządzeń kontrolnych. W tym celu może im Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy, zezwolić na pewną zwłokę, której trwanie oznacza się w każdym poszczególnym przypadku stosownie do zachodzących okoliczności.

W przypadkach zasługujących na szczególniejsze uwzględnienie może krajowa Władza skarbowa zezwolić wspomnianym wolnym składom na wino, o ile da się to pogodzić z wymaganiami kontroli skarbowej, na pewne ułatwienia w tym względzie, które należy jednak o ile możności czasowo ograniczyć i w razie nadużycia natychmiast cofnąć.

Przywóz wina do wolnego składu.

§ 43.

W wolnym składzie na wino wolno składać tylko wino, na którem ciąży podatek spożywczy, tudzież takie przedmioty, które są potrzebne do poprawienia jego jakości, podniesienia jego trwałości i do utrzymywania przedsiębiorstwa w ruchu.

Jeżeli do urzędu akcyzowego nadejdzie przesyłka wina przeznaczona do wolnego składu, wówczas należy ją, jako przeznaczoną do złożenia w wolnym składzie, przepisowo oznajmić (§ 9); dotyczący urząd akcyzowy przekaże ją, stosując przepisy o postępowaniu przekazowem, zawsze pod urzędowem zamknięciem i urzędowym konwojem, do głównego Urzędu akcyzowego (§ 12).

Zaraz po nadejściu przesyłki do głównogo Urzędu akcyzowego ma strona złożyć w tym urzędzie oznajmienie wzięcia na skład sporządzone na piśmie
Wzór 6. w dwóch egzemlarzach według wzoru 6. Na podstawie tego oznajmienia przedsiębierze główny Urząd akcyzowy w obecności strony zewnętrzne i wewnętrzne oględziny przesyłki i zapisuje wynik do obydwóch egzemplarzy oznajmienia, podając pozycyę, pod którą zapisano przesyłkę na przychód do konta, które ma się prowadzić w urzędzie osobno dla każdego wolnego składu. Jeden egzemplarz (unikat) załatwionego oznajmienia wzięcia na skład zwraca się stronie. Strona ma obowiązek złożyć wino, o które chodzi, jeszcze tego samego dnia w wolnym składzie i zapisać je na przychód do księgi maga-
Wzór 7. zynowej prowadzonej tam dla kontroli według wzoru 7, dołączając do niej oznajmienie wzięcia na skład, z uwidocznioną nań pozycyą przychodu księgi magazynowej. Drugi egzemplarz (duplikat) oznajmienia wzięcia na skład służy jako załącznik konta prowadzonego w głównym urzędzie akcyzowym.

Druki na księgę magazynową wydaje w paginowanych i parafowanych zeszytach, z opieczętowanym urzędownie szwem Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy, za zwrotem kosztów nakładu. Przed wydaniem uwidacznia się na każdym zeszycie nazwisko przedsiębiorcy i miejsce, gdzie znajduje się wolny skład, dla którego druki są przeznaczone.

Przedsiębiorca wolnego składu jest obowiązany przechowywać księgę magazynową przez pięć lat i oddawać ją organom kontroli skarbowej do dyspozycyi na każde ich żądanie.

Podejmowanie wina z wolnego składu.

§ 44

Wydanie wina z wolnego składu może nastąpić:

a) za uiszczeniem podatku, do wolnego obrotu na obszarze akcyzowym, albo b) bez uiszczenia podatku, na wywóz poza linię akcyzową lub w celu

przekazania go do innego, na obszarze akcyzowym położonego wolnego składu na wino.

Każde wydanie wina z wolnego składu musi przedsiębiorca lub jego zastępca oznajmić z reguły przynajmniej trzy godziny przedtem na piśmie według wzoru 8) głównemu Urzędowi akcyzowemu. Termin do oznajmiania może Władza skarbowa I. instancyi, względnie miejska Administracya akcyzy, o ile to da się pogodzić z kontrolą skarbową, skrócić na prośbę strony w miarę potrzeby aż do jednej godziny. Wzór 8.

Oznajmienie wydania wina ze składu ma się wnosić w trzech egzemplarzach oznaczonych jako unikat, duplikat i tryplikat.

Główny Urząd akcyzowy potwierdza na wszystkich egzemplarzach oznajmienia dzień i godzinę wniesienia i zwraca stronie potwierdzony duplikat i tryplikat. Unikat pozostaje w urzędzie.

Przed oznajmioną godziną nie wolno wywozić wina z wolnego składu. Wywóz jest niedopuszczalny także i wówczas, gdy od czasu, na który wywóz oznajmiono, upłynęła już godzina. Wywozy spóźnione o więcej niż godzinę wolno przedsiębrać tylko na podstawie nowego oznajmienia.

Każdą przesyłkę wina wydaną ze składu należy w celu przeprowadzenia urzędowej czynności dostawić do głównego Urzędu akcyzowego i wykazać się duplikatem oznajmienia, który znajdować się ma przy przesyłce w czasie przewozu jej do tego urzędu.

Tryplikat oznajmienia należy jeszcze przed zabraniem przesyłki z wolnego składu dołączyć do księgi magazynowej.

Główny Urząd akcyzowy przedsiębierze zewnętrzne i wewnętrzne oględziny przesyłki i zapisuje wynik do unikatu i duplikatu oznajmienia.

Jeżeli przesyłka jest przeznaczona do wolnego obrotu na obszarze akcyzowym, wówczas ma strona uiścić za urzędownie skonstatowaną ilość wina przypadający podatek spożywczy wraz z innemi należytościami, poczem wydaje się jej przesyłkę do swobodnej dyspozycyi, zapisawszy poprzód daty bolety płatniczej do obu egzemplarzy oznajmienia.

Przesyłki oznajmione do wywozu poza linię akcyzową przekazuje główny urząd akcyzowy w przepisany sposób (§ 12), pod urzędowem zamknięciem do urzędu akcyzowego wymienionego w oznajmieniu.

Jeżeli przesyłka ma być przekazaną do innego wolnego składu na wino położonego na obszarze akcyzowym, w takim razie należy tę ilość wina, która znajduje się w niej według wyniku urzędowego sprawdzenia, oznajmić stosownie do § 43 do złożenia w dotyczącym wolnym składzie, poczem postąpi się z nią według zawartych tam postanowień. Wewnętrznych oględzin przesyłki nie przedsiębierze się ponownie, jeżeli obie czynności urzędowe przeprowadzają w bezpośrednim następstwie po sobie te same organa.

Ilość wina wydaną ze składu zapisuje się zgodnie z wynikiem urzędowego sprawdzenia na rozchód do konta prowadzonego w głównym urzędzie

akcyzowym, notując pozycyę rozchodu na obu egzemplarzach oznajmienia. Unikat oznajmienia służy jako załącznik tego konta. Duplikat oddaje się stronie z obowiązkiem zapisania danej ilości wina jeszcze tego samego dnia do księgi magazynowej na rozchód i dołączenia tego duplikatu do dotyczącej pozycyi rozchodu.

Za braki, któreby przy przesyłkach przeznaczonych na wywóz okazały się w urzędzie, przez który przesyłki te się wywozi, należy uiścić podatek i to niezależnie od następstw wynikających z zastosowania skarbowych ustaw karnych.

Odpisanie z uwolnieniem od należytości.

§ 45.

Gdyby wino we wolnym składzie wskutek jakiegoś elementarnego wypadku zniszczało, albo z jakiego bądź powodu, n. p. wskutek skwaśnienia, stało się dla ludzi jako wino niezdatne do spożycia, wówczas odpisuje się tę ilość wina, która zniszczała lub dla ludzi do spożycia się nienadaje, ale tylko pod warunkiem, jeżeli o elementarnym wypadku, względnie o nienadawaniu się wina do spożycia, doniesiono głównemu Urzędowi akcyzowemu na piśmie najpoźniej w 24 godzin, licząc od chwili, kiedy przedsiębiorca wolnego składu lub jego zastępca o tem się dowiedział i jeżeli zarządzone wskutek tego urzędowe dochodzenia stwierdzą, że zgłoszony elementarny wypadek rzeczywiście miał miejsce, względnie że zepsute wino nie nadaje się dla ludzi do spożycia.

Jeżeliby rozmiarów straty nie można już było całkiem dokładnie stwierdzić, wówczas uwzględniając zachodzące okoliczności oznacza je Administracya skarbowa w przybliżeniu.

Badanie zapasów.

§ 46.

Niezależnie od badań zapasów, które Administracya skarbowa może zarządzić, jeżeli ma do tego jakieś specyalne powody, należy przeprowadzać w wolnych składach na wino dokładne badanie zapasów wina przynajmniej raz na pół roku. O dniu i godzinie rozpoczęcia peryodycznych badan zapasów zawiadamia się przedsiębiorcę wolnego składu trzy dni naprzód. Ten jest obowiązany przedłożyć organom kontrolu ącym, które zjawiają się do takich badań, wykaz wszystkich zapasów wina znajdujących się w wolnym składzie. Przy niespodziewanych badaniach zapasów nie wymaga się przedkładania

wykazu zapasów wina, przedsiębiorca wolnego składu, względnie jego zastępca, jest jednak obowiązany dawać organom kontrolującym co do zapasów wina, które znajdują się w wolnym składzie, na ich żądanie potrzebne objaśnienia.

Zanim przystąpi się do badania zapasów wina porównuje się księgę magazynową wolnego składu pozycya za pozycyą, z kontem prowadzonem w głównym Urzędzie akcyzowym i organa kontrolujące potwierdzają zgodność obydwu zapisków w księdze magazynowej. Zachodzące ewentualnie różnice należy wyjaśnić. Gdyby natychmiastowe wyjaśnienie ich było niemożebne, wówczas należy, zastrzegając sobie sprostowanie stosownie do wyniku dochodzeń, które w każdym takim przypadku ma się zarządzić, przyjąć za prawdziwe te daty, które są zapisane w koncie. Potem należy księgę magazynową zamknąć i obliczyć książkowy zapas wina. Następnie przystępuje się do zbadania rzeczywiście znajdującego się zapasu wina, przyczem przedsiębiorca wolnego składu, względnie jego zastępca, ma być organom kontrolnym w każdym kierunku pomocnym W szczególności ma on dbać o to, aby spełniano pomocnicze roboty potrzebne organom kontrolującym przy badaniu zapasów.

Wynik badania zapasów uwidacznia się na przedłożonym przez przedsiębiorcę wykazie i podpisują go interweniujące organa kontrolujące, tudzież przedsiębiorca wolnego składu lub jego zastępca. Wykaz należy potem dołączyć do księgi magazynowej i zapisać do niej zbadany zapas.

Ten zapas stanowi podstawę do następnego obrachunku w wolnym składzie. Jeżeli wykazu zapasów wina nie przedłożono, wówczas zapisuje się wynik badania zapasów wprost do księgi magazynowej i wpis ten podpisują organa kontrolujące i strona.

Jeżeliby się przy badaniu zapasów okazało, że rzeczywisty zapas jest w porownaniu z zamknięciem księgi magazynowej o więcej niż 5% mniejszy, wówczas należy wezwać przedsiębiorcę wolnego składu do wyjaśnienia tej różnicy, spisać na jego oświadczenie protokół i przedłożyć go wraz z odpisem wyniku zbadania zapasów Władzy skarbowej I. instancyi, względnie miejskiej Administracyi akcyzy, do dalszego zarządzenia.

Gdyby przedsiębiorca nie mógł skonstatowanych różnic dostatecznie wyjaśnić, wówczas obowiązany jest od brakującej ilości wina uiścić podatek spożywczy wraz z innemi należytościami. Ewentualnie wdroży się także skarbowe postępowanie karne.

Zgaśnięcie prawa do utrzymywania wolnego składu.

§ 47.

Prawo do utrzymywania prywatnego wolnego składu na wino gaśnie:

1. Wskutek dobrowolnego zrzeczenia się pozwolenia, albo wskutek śmierci przedsiębiorcy;

2. wskutek odwołania udzielonego pozwolenia, a mianowicie:

a) natychmiast po odwołaniu, jeżeli ono nastąpiło dlatego, że przedsiębiorca wolnego składu nie uczynił zadość ciążącym na nim obowiązkom;

b) w sześć miesięcy po odwołaniu, jeżeli ono nastąpiło dlatego, że odpadł jeden lub więcej warunków, pod którymi pozwolenia udzielono (§ 37, 38, 39 i 40).

We wszystkich przypadkach zgaśnięcia pozwolenia na wolny skład bada się wszystkie zapasy wina i o ile nie wywiezie się ich poza linię akcyzową lub do innego wolnego składu, ma przedsiębiorca zapłacić od nich podatek.

Część czwarta.

Czas, od którego przepis obowiązuje.

§ 48.

Powyższe postanowienia wchodzą w życie dnia 1. lipca 1911 razem z ustawą z 22. grudnia 1910, Dz. u. p. Nr. 121 ex 1911 dotyczącą zmiany krakowskiego liniowego podatku spożywczego a równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie te przepisy, którymi pobór liniowego podatku spożywczego w Krakowie w inny sposób został unormowany.

Lwów, dnia 1. lipca 1911.

Szlachtowski w. r.

Załącznik do § 9 rozp. wyk.

Tabela tary

Pozycya taryfy	Nazwa przedmiotu podlegającego opłacie	Naczynie lub opakowanie	Potrąca się na tarę od wagi brutto procent
1 a)	Wino	w skrzyniach po 12 flaszek	66
		" " 20 "	64
		" " 25 "	63
		" " 50 "	62
		" " 60 "	61
		w koszach po 12 "	61
		" " 20 "	59
		" " 25 "	58
		" " 50 "	57
		" " 60 "	56

Uwaga: Przy sprowadzaniu wina z zagranicy w niecechowanych oryginalnych beczkach oznacza się ilość wina według wagi brutto w ten sposób, że liczy się przy winie w beczkach z drzewa kasztanowego każde 113 klg. brutto, a przy winie w dębowych beczkach każde 116 klg. brutto za 1 hektoliter wina.

1 c)	Winogrona	w skrzyniach, baryłkach lub faskach	15
		w koszach, drewnianych pudłach albo tego rodzaju małych skrzyneczkach, w niezupełnych skrzynkach (skrzynkach okratowanych), skrzynkach z wierconymi otworami, skrzynkach z nakryciem z płótna i t. p.	9
3	Piwo	w skrzyniach i flaszkach z zamknięciem korkowem	61
		w skrzyniach i flaszkach z zamknięciem kauczukowem	62
7	Mięso świeże bez różnicy, dalej solone, wędzone i marynowane, salami i inne kiełbasy	w baryłkach i skrzyniach bez różnicy	16
		w koszach	9
		w tobołach i workach	4
		w baryłkach ze słoną wodą	25
	Konserwy mięsne w puszkach .	w skrzyniach bez różnicy	16
10	Porąbana czerwona i czarna dziczyzna	w skrzyniach i beczkach	16

Pozycya taryfy	Nazwa przedmiotu podlegającego opłacie	Naczynie lub opakowanie	Potrąca się na tarę od wagi brutto procent
12	Ryby żywe w ogóle (w czasie od listopada do włącznie lutego) z wyjątkiem pstrągów, złotopstrągów i lipieni . .	w baryłkach z wodą	60
	Pstrągi, złotopstrągi i lipienie (w czasie od listopada do włącznie lutego)	w baryłkach z wodą	80
	Ryby żywe w ogóle (przez resztę miesięcy) z wyjątkiem pstrągów, złotopstrągów i lipieni	w baryłkach z wodą	70
	Pstrągi, złotopstrągi i lipienie (przez resztę miesięcy) . .	w baryłkach z wodą	90
	Ślimaki, ostrygi	w baryłkach	15
	Ryby świeże	w skrzyniach	30
	Ryby i raki	w koszach	15
	Ryby solone, wędzone, marynowane albo w oliwie, ikra rybia	w baryłkach i skrzyniach	16
		w koszach	13
		w tobołach i workach	6
13	Owoce świeże, świeże jadalne jagody, poziomki itp. kasztany, orzechy, świeże figi, jakoteż cytryny i pomarańcze	w miękkich skrzyniach, beczkach i kubłach	10
		w twardych skrzyniach, beczkach i kubłach	15
		w koszach	5
		w faskach	20
		w workach	2
		w drewnianych pudłach, albo tego rodzaju małych skrzynkach, w niezupełnych skrzynkach (skrzynkach okratowanych i skrzynkach z wierconymi otworami)	9
	Owoce suszone, sztucznie i na powietrzu	w miękkich beczkach	10
		w twardych beczkach	15
		w workach	3
	Konfitury z owoców i jagód, tudzież powidła	w miękkich beczkach i kubłach . .	10
		w twardych beczkach i kubłach . .	15

Uwaga: Przy świeżych owocach w kilkakrotnem opakowaniu odciąga się ten sam procent na tarę, co przy świeżych owocach w pojedyńczem opakowaniu.

14	Owies w ziarnie	w workach	2

Wzór 1. do § 14 rozp. wyk.

Rewers.

Gdy mnie, niżej podpisanemu, rozporządzeniem . . . . w Krakowie z dnia . . . . L. . . . . . . udzielono z zastrzeżeniem odwołania na czas od . . . . . . do . . . . pozwolenie do przewożenia za wystawieniem rewersu, bez urzędowego konwoju i bez składania kaucyi na zabezpieczenie podatku spożywczego i innych należytości przez krakowski obszar akcyzowy przedmiotów objętych taryfą liniowego podatku spożywczego, względnie do dostawienia takich przedmiotów do znajdującego się na obszarze akcyzowym urzędu akcyzowego, do którego je celem przeprowadzenia urzędowego postępowania akcyzowego przekazano, — przeto oświadczam niniejszem, iż nie tylko sam będę przestrzegać istniejących każdego czasu ustaw i rozporządzeń o postępowaniu przekazowem co do tych przedmiotów, a w szczególności postanowień § 14. rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 22. grudnia 1910 Dz. u. p. Nr. 121 z roku 1911 dotyczącej zmiany krakowskiego liniowego podatku spożywczego, lecz będę się również starać, aby także i moi pełnomocnicy przepisów tych przestrzegali.

Zobowiązuję się również do uiszczenia w razie nie zastosowania się do wspomnianych wyżej ustaw i przepisów liniowego podatku spożywczego i innych należytości przypadających od dotyczących przedmiotów według taryfy i do zapłacenia stosownie do istniejących ustaw kar skarbowych i ewentualnych kosztów postępowania karnego, względnie ręczę za uiszczenie ich jako ręczyciel i płatnik, gdyby niezastosowanie się do wspomnianych ustaw i przepisów miało nastąpić ze strony moich pełnomocników lub osób trzecich.

W dowód czego mój i dwóch świadków własnoręczny podpis.

(Legalizowany podpis).

Wzór 2. do § 14. rozp. wyk.

Oznajmienie.

Podpisany (i) . . . .

oznajmia / oznajmiają przez . . . .

na podstawie zezwolenia . . . . w Krakowie

z dnia . . . . L. . . . . . .

w urzędzie liniowym w . . . . do przewozu za złożeniem rewersu przez urząd liniowy . . . . z terminem wywozu . . . . godzin poniżej wymienione, podatkowi podlegające przedmioty i

ręczy / ręczą za prawdziwość niniejszego oznajmienia i za wywóz oznajmionych towarów.

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

Kraków, dnia . . . . 191 . .

. . . .

Wzór 3. do § 27 rozp. wyk.

Rewers.

Gdy mnie, niżej podpisanemu rozporządzeniem . . . . w Krakowie z dnia . . . . L. . . . . . udzielono pozwolenie na rzeź świń w . . . . celem wywozu zabitych zwierząt z krakowskiego obszaru akcyzowego, przeto oświadczam niniejszem, że nie tylko sam będę przestrzegać obowiązujących w tym względzie postanowień zawartych w czwartym rozdziale trzeciej części rozporządzenia wykonawczego do ustawy o zmianie krakowskiego liniowego podatku spożywczego, lecz będę się także starać, by i moi pełnomocnicy postanowień tych przestrzegali.

Zobowiązuję się również do uiszczenia w razie niezastosowania się do tych postanowień stosownie do istniejących ustaw przypadającego od wspomnianych przedmiotów podatku spożywczego wraz z innemi należytościami, jakoteż kar skarbowych i ewentualnych kosztów postępowania karnego, względnie ręczę za uiszczenie ich jako ręczyciel i płatnik, gdyby niezastosowanie się do wspomnianych ustaw i przepisów miało nastąpić ze strony moich pełnomocników lub osób trzecich.

W dowód czego mój i dwóch świadków własnoręczny podpis.

(Legalizowany podpis).

Wzór 4. do § 33 rozp. wyk.

(Górna kartka rejestru na wywóz, przednia strona; odwrotna strona jest pusta).

Pozycya . . . . . .

Niżej podpisany . . . .
Browar w

. . . .
wywozi z krakowskiego obszaru akcyzowego przez przewoźnika . . . . .
. . . . dla . . . .
w . . . . według księgi przemysłowej pozycya rozchodu . . . . . . podaną poniżej ilość piwa we flaszkach w dniu . . . .
. . . . 191 . . o godzinie . . . . przez urząd akcyzowy . . . .

Ilość		hl.	l
	Kolli po . . . flaszek, każda po . . . litrów		
	" " . . . " " " . . . "		
	" " . . . " " " . . . "		
	" " . . . " " " . . . "		
	" " . . . " " " . . . "		
	" " . . . " " " . . . "		
	" " . . . " " " . . . "		
	" " . . . " " " . . . "		
	" " . . . " " " . . . "		
	Ogólna ilość		
	(Podpis strony)		
	UWAGA. Drukować na żółtym papierze.		

Do wzoru 4. do § 33 rozp. wyk.

(Dolna kartka rejestru na wywóz, przednia strona).

Boleta Nr. . . .

na wywóz piwa we flaszkach.

Niżej podpisany / Browar w . . . .

. . . .

wywozi z krakowskiego obszaru akcyzowego przez przewoźnika . . . . . .

. . . .

dla . . . . w . . . .

według księgi przemysłowej pozycya rozchodu . . . . podaną poniżej ilość piwa we flaszkach w dniu . . . . 191 . o godzinie . . . . przez urząd akcyzowy . . . .

Ilość		hl.	l.
	Kolli po . . flaszek, każda po . . litrów		
	„ „ . . . „ „ „ . . . „		
	„ „ . . . „ „ „ . . . „		
	„ „ . . . „ „ „ . . . „		
	„ „ . . . „ „ „ . . . „		
	„ „ . . . „ „ „ . . . „		
	„ „ . . . „ „ „ . . . „		
	„ „ . . . „ „ „ . . . „		
	„ „ . . . „ „ „ . . . „		
	Ogólna ilość		
	(Podpis strony)	. . .	. . .

(Odwrotna strona bolety).

Zgłoszoną na odwrotnej stronie przesyłkę flaszkowego piwa oglądnięto urzędownie i sprawdzono, że zawiera . . . . . kolli z . . . . flaszkami piwa nadającego się dla ludzi do spożycia.

Przesyłkę tę wywieziono rzeczywiście, w podanym poniżej dniu i zanotowano ją w zapisku na wywozy pod poz. . . . . .

Kraków, dnia . . . . 191 .

Wzór 5. do § 34 rozp. wyk.

(Górna kartka rejestru na wywóz).

Pozycya . . . . .

Niżej podpisany
Browar w . . . .
wywozi z krakowskiego obszaru akcyzowego przez przewoźnika . . . . . .
. . . . dla . . . .
w . . . . według księgi przemysłowej pozycya rozchodu . . .
podaną poniżej ilość piwa w beczkach, beczkowozach, rezerwoarach transportowych w dniu . . . . 191 . o godzinie . . . .
przez urząd akcyzowy . . . .

Ilość beczek, beczkowozów, rezerwoarów		hl.	l.
	po 25 litrów		
	po 50 „		
	po 100 „		
	po 200 „		
	Ogólna ilość		
	(Podpis strony)	. .	. .

UWAGA. Drukować na niebieskim papierze.

Do wzoru 5. do § 34 rozp. wyk.

(Dolna kartka rejestru na wywóz, przednia strona).

Boleta Nr. . . .

na wywóz piwa w beczkach, beczkowozach i rezerwoarach transportowych.

Niżej podpisany
Browar w . . . .
wywozi z krakowskiego obszaru akcyzowego przez przewoźnika . . . . . .
. . . . dla . . . . w . . . .
według księgi przemysłowej pozycya rozchodu . . . . podaną poniżej ilość piwa w beczkach, beczkowozach, rezerwoarach transportowych w dniu . . . . 191 . o godzinie . . . . przez urząd akcyzowy . . . .

Ilość beczek, beczkowozów, rezerwoarów		hl.	l.
	po 25 litrów		
	„ 50 „		
	„ 100 „		
	„ 200 „		
	Ogólna ilość		
	(Podpis strony)	. . .	. . .

(Odwrotna strona bolety).

Zgłoszoną na odwrotnej stronie przesyłkę piwa oglądnięto urzędownie i sprawdzono, że zawiera . . . . hektolitrów . . . . litrów piwa nadającego się dla ludzi do spożycia w . . . beczkach, beczkowozach, rezerwoarach.

Przesyłkę tę wywieziono rzeczywiście w podanym poniżej dniu i zanotowano ją w zapisku na wywozy pod poz. . . . .

Kraków dnia . . . . 191 .

Wzór 6. do § 43 rozp. wyk.

(1 strona)

Nadeszło z przekazową boletą podatkową . . . . w . . . . Nr. . . dnia . . . . 191 . .

Wydano z wolnego składu . . . . pod pozycyą rozchodu . . . . . konta.

Oznajmienie wzięcia na skład

Unikat — Duplikat.

Podpisany posiadacz prywatnego wolnego składu na wino w Krakowie . . . . oznajmia niniejszem, iż w dniu . . . . 191 . . zamierza wziąć na skład:

Rodzaj wina	Nazwa	znaki	numery	Ilość	
	naczyń albo kolli			hl.	l.

. . . . dnia . . . . 191 . .

(Podpis strony) . . . .

Do wzoru 6 do § 43 rozp. wyk.

(2 strona).

Załatwienie

Rodzaj wina	Nazwa	znaki	numery	Stan urzędowych zamknięć	Zbadana ilość		Zapisano na przychód pod pozycyą konta	Uwaga
	naczyń albo kolli				hl.	l.		
		Ogólna ilość . .						

Powyższą ilość wina oddano stronie z obowiązkiem złożenia jej jeszcze w dniu dzisiejszym w wolnym składzie, zapisania do księgi magazynowej na przychód i dołączenia do tej ostatniej niniejszego oznajmienia.

Główny Urząd akcyzowy

Kraków dnia . . . . 191 . .

(Podpis strony) (Podpis organu kontrolującego)

W księdze magazynowej wolnego składu zapisano na przychód pod poz. . . . . .

. . . . dnia . . . . 191 . .

(Podpis strony)

Wzór 7. do § 43. rozp. wyk.

Przychód						Rozchód					
Pozycya Nr.	Data złożenia na skład	Pozycya przychodu w koncie	Ilość wina złożona na skład		Podpis strony	Pozycya Nr.	Data wydania ze składu	Pozycya rozchodu w koncie	Ilość wina wydana ze składu		Podpis strony
			hl.	l.					hl.	l.	

Wzór 8. do § **44** rozp. wyk.

(1 strona).

Oznajmienie wydania ze składu.

unikat, duplikat, tryplikat.

Podpisany posiadacz prywatnego wolnego składu na wino . . . . oznajmia niniejszem, że w dniu . . . . 191 . . o godzinie . . . . zamierza wydać w celu opodatkowania dla krakowskiego obszaru akcyzowego — w celu wywozu poza linię akcyzową — w celu złożenia w prywatnym wolnym składzie na wino . . . .

następujące ilości wina: . . . .

Wywóz nastąpi przez . . . .

Rodzaj wina	Nazwa	znaki	numery	Ilość	
	naczyń lub kolli			hl.	l.

. . . . dnia . . . . 191 . .

(Podpis strony) . . . .

Do wzoru 8. do § 44 rozp. wyk.

(2 strona).

Załatwienie

Rodzaj wina	Nazwa	Znaki	Numery	Sprawdzona ilość		Zapisano na rozchód pod poz. Nr. . . . . konta	Uwaga
	naczyń lub kolli			hl.	l		
	Ogólna ilość						

Przypadający za powyższą ilość wina liniowy podatek spożywczy w kwocie . . . . K . . . h wraz z dodatkiem krajowym w kwocie . . . . K . . . h i opłatą gminną w kwocie . . . . K . . . h, razem . . . . K . . . h uiszczono według bolety płatniczej Nr. . . . . .

Powyższą przesyłkę wina zabezpieczono urzędownie za pomocą . . . . sztuk . . . . i przekazano boletę przekazową Nr. . . . . . do wyjścia poza linię akcyzową przez . . . .
. . . .

Powyższą przesyłkę wina zapisano w prywatnym wolnym składzie na wino . . . . na przychód pod poz. . . . . konta.

Główny Urząd akcyzowy.

Kraków dnia . . . . 191 .

(Podpis organu kontrolującego).

Do księgi magazynowej wysyłającego wolnego składu na wino zapisano na rozchód pod poz. . . . . . .

(Podpis strony) . . . .